

கிந்துக்குரல்

HINDU VOICE

Price Rs.15.00

விலை ரூபா 15.00

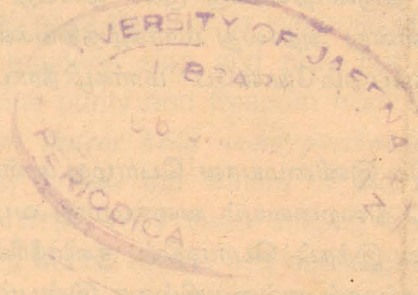
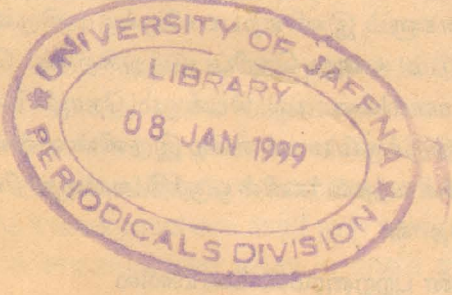
Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD/26/News/98

ISSN 1391 - 0744

குரல் 7 ஒலி6

வெகுதானிய கார்த்திகை - மார்ச்சு 1998

November - December 1998 Voi.7 No.6

முத்து அன்ன வெள்நகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்துள்ள சிவமயம்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என்று அள்ஊறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்-
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ-
எத்தோநின் அன்புஉடைமை எல்லொம் அறியோமோ?
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு ஏல்ஓர் எம்பாவாய்

'Thou of pearl-like teeth; Thou didst rise early
In the past, sweetly speaking with surging love
That, "He is the Sire and the Blissful One!"
Come now and unlatch the door!' - "O Lord's old and loving ones,
What harm if you drove off the meanness of
Neophytes like us?" - 'Is then thy love a hoax? Don't we
Know thy love for Him? Will not the pure and the good
Sing our Sivan? We deserve all these words, O Embavai!'

திருக்கார்த்திகை விளக்கீடு

பண்பும் பயனும்

எமது வாழ்வில் திருவிளக்கு எல்லா நிகழ்வுகளிலும் இடம்பெறுவது. சமய, பண்பாட்டுத் துறைகளில் திரிவிளக்கு முக்கிய இடத்தை வகிப்பது எல்லாவற்றிலும் சிறப்பானது திருவிளக்கீடு. விளக்கீட்டு நாளன்று சின்னஞ்சிறு கிராமத்திலிருந்து பெரிய நகர் வரை சின்னஞ்சிறு விளக்குகளும், தேங்காயில் எரியும் விளக்குகளும், வண்ண விளக்குகளும் ஒன்று சேர்ந்து வெளிச்சம் பரப்பிய மகிழ்ச்சி தோய்ந்த நாட்கள் நமது வாழ்விலே இருந்தன. இன்று அதன் வனப்புக் குறைந்தபோதும், அது மீண்டும் மலரவேண்டுமென்று திருவிளக்கீட்டு நாளன்று நாம் பிரார்த்திப்போம்.

சிவபெருமான், பிரமா, விஷ்ணு ஆகியோரின் செருக்கையடக்கி அருள் புரிய, அவர்கள் சிவனை வேண்டித் தங்களுக்கு அருள்பாலிக்க வேண்டியபோது, அவ்வாறே "கார்த்திகை மாதக்கார்த்திகை தோறும் தோன்றி அருள்செய்வோம்" என்று கூறியருள் புரியும் நாளே திருக்கார்த்திகையாகும். இந்த அருட்சோதியின் அருளைக் கார்த்திக் கார்த்திகையில் யாரும் கண்டு தரிசித்து அருள் பெறலாம். அவ்வாறு அங்கு அருள் தோன்றிப் பாலிக்கும் நாளே இச் சிறந்த திருவிழாவாகும்.

"ஓரு சுடராய் உலகேழும் ஆனான் கண்டாய்"
"சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே"
"தூண்டு சுடரையை சோதி கண்டாய்"
என்னும் திருமுறைகளின் பொருள் இதுவேயாகும்.

முன்னொரு காலத்தில் தேவர்கள் சிவபிரானை வேண்டித்தவம் செய்து பலவகையான வரங்களைப் பெற்றனர். சாத்துவிகக்குண மேலீட்டினால் இறைவனை வேண்டி வரங்கள் பெற்றனர். வரம் பெற்றபின் தாமதக்குணம் அவர்களை வந்தடுக்க, ஆணவமலம் மமதையை உண்டாக்க இறைவனை மதியாது மயக்குற்றனர். தீமைகள் மேலோங்குங் காலங்களில், அவற்றை நீக்கி ஆட்கொள்வது, இறைவனின் பேரருட்டிற். அவ்வாறே இறைவன் ஒரு கிழ வடிவு எடுத்துக்கொண்டு இந்திரன் சபையை அண்மினர்.

அவர்கள் மமதை மயக்கால் விளங்காது கர்வமுற்று இருந்தனர். அப்பொழுது கிழவன் அவர்கள் முன்னிலையில் ஒரு துரும்பை நீட்டு இதை "யாராவது, பிடுங்கி எடுங்கள்" என்றார். அவர்கள் அத்துரும்பை இலகுவாகப் பிடுங்கி விடலாம் என்று கிழவனைப் பார்த்து இகழ்ச்சி நகை செய்து பிடுங்க முயன்றனர். இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்கினி முதலிய தேவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி முயன்றனர். ஒருவராலும் அசைக்க முடியவில்லை.

ஆணவ மமதை அடங்கிக் கிழவனைப் பார்த்தனர். அவர் சோதி வடிவாய் நின்றனர். அன்று தான் கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடிய தினம். ஆணவம் இருள்; அதைச் சிவபெருமானின் குரனின்

சோதியினாலேயே போக்கியருள் செய்யமுடியும்.

விளக்கு+ஈடு = விளக்குகள் இடுதல். இது கார்த்திகை மாதம் பூரணை கூடிவரின் சர்வாலய, விஷ்ணுவாலய தீபமாகும். அத்துடன் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடினால் குமாராலய தீபமாகவுங் கொள்ளப்படும். அன்றைக்குக் கோவில்கள், வீடு வளவுகள், மடம், தடம், சோலைகள் யாவும் தீபங்களால் அலங்கரிக்கப்படும்.

கோவில்களில் செய்யும் முறை சொர்க்கப்பனை சுடுதல். இதனால் அன்று பெரும் நெருப்பு உண்டாக்கி, சிவபெருமானுடைய சோதி வடிவத்தை வழிபடலாம். விளக்கீடு அன்று பொழுது பட்டபின் சுவாமியைத் திருவிழாச்செய்து எழுந்தருளப்பண்ணிச் சொக்கப்பனைக்கு முன் நிறுத்தி அதைச் சிவமாகப் பாவித்து ஒரு தகழியை அதன் தலையிலும் மற்றைய எட்டுத்திசைகளிலும் வைத்தால் அவைகளிலுள்ள நெருப்புச் சருகுகளிற்பிடித்து முற்றும் பெருஞ் சோதியாய் எரியும். அதைச் சிவபெருமானின் சோதி வடிவாய்ப் பாவனை பண்ணி வணங்க வேண்டும். எரிந்த சாம்பரைச் சுவாமிக்குச் சாத்திவிட்டு சொக்கப்பனை மரத்தை மேல் மூன்று பங்கும் கீழ் இரண்டு பங்கும் அமைய வெட்டி விடுதல் வேண்டும். "விளக்கீட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்நெறி ஞானமாகும்" என்றபடி கோயில்களில் விளக்கேற்றுதல் சொல்ல முடியாத நன்மைகளைத் தரும். கோயிலில் எரிந்த விளக்கு ஒன்று எண்ணெய் குடிக்கச் சென்ற எலியின் மூஞ்சி பட்டுத் தூண்டப்பெற்றதால் அந்த எலி அடுத்த பிறவியில் மாபலிச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்து அரசாண்டார். விளக்கேற்றுவதால் வரும் பலன்களைச் சொல்லவும் முடியுமா?

இத்தினம் சைவமக்களால் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். திருவண்ணாமலை, பழனிமலை, கதிர்காமம், நல்லூர்க்கந்தசாமி, செல்வச்சந்நிதி முதலிய இடங்களில் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள். சிவபெருமானுக்கும் கந்தசாமியாருக்குமே உரியவிரதமாகும். இத்தினத்தில் கடவுளை வேண்டிய மட்டும் வழிபாடுகள் செய்து நற்பலனை அடைவோமாக.

உள்ளே...

ஆகமம் காட்டும்வழி	பக். 3	1008 திருவிளக்குப் பூசை	பக்.8
திருப்பாவையில் திருக்குறள்	பக்.4	Sri Saradamani	P.9
கணபதி	பக்.5	Teacher's Role	P.10
திருவாதிரை	பக்.6	Month of Retreat	P.11

பாவைநோன்பும் மார்கழி நீராடலும்

செல்வி யோகா சர்மா

தமிழ்நாட்டில் சங்காலத்திலிருந்தே "தைநீராடல்" என்ற பாவை நோன்பு நோற்றல் வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. கன்னிப்பெண்கள் கோரைப்புல்லினால் பாவையொன்று செய்து அதை நீர்த்துறைகளில் வைத்துவிட்டு நீரில் இறங்கி விளையாடுவர். இளம் பெண்களின் இந்த விளையாட்டு நாளடைவில் ஒரு நோன்பாக வளர்ந்தது. தைநீராடல் என்ற பாவை நோன்பு மார்கழித்திங்கள் திருவாதிரைக்குப்பின் தொடங்கப்பெற்று தைத்திங்கள் முழுநிலவு தோன்றும் நாளில் முடிக்கப்பட்டது. இதுபோல் மார்கழித்திங்கள் திருவாதிரைக்கு முன் ஒன்பது நாட்கள் தொடர்ந்து, திருவாதிரை நாளன்று அதாவது மார்கழித்திங்கள் முழுநிலவு தோன்றும் நாளில் முடிக்கப்படும் நோன்பே "மார்கழி நீராடல்" என வழங்குகின்றது.

வைகறைப் பொழுது மிக இனிமையான பொழுது உள்ளத்திற்கு அமைதியையும் தெளிவையும் நிறைவையும் வரையறாது வழங்குவது வைகறைப்பொழுதே. இனிய இந்தப் பொழுதில் குளிர்நீரில் மூழ்கி மலரிட்டு இறைவழிபாடு செய்தால் எல்லையில்லா இன்பம் நம்மை வந்தடையும். இதில் "திங்களில் நான் மார்கழியாவேன்" என கண்ணின் திருவாய்மொழியினாலும் மார்கழித்திங்கள் பெருஞ்சிறப்புப் பெறுகின்றது. இத்தகைய சிறப்புடைய மார்கழித்திங்களில் பனி மிகுந்து மக்களைப் பணிபுரியவிடாமல் தடுக்கும். பனிக்காலத்திலும் "மடி" என்ற இருள் சூழ்ந்து கொள்ள இடமளிக்காமல் மக்கள் வைகறைப் பொழுதில் எழுந்து மார்கழி நீராடல் வழக்கமாகக் கொண்டு இறைவழிபாடு நிகழ்த்திப் பின் பிறபணிகளை இடர் இன்றித் தொடர்ந்தனர் மக்கள். சில கிராமிய மக்கள் சிறப்புப் பெற்ற மார்கழித்திங்களில் வைகறைப் பொழுதில் எழுந்து நீராடி ஆற்றுமணலில் உருவாக்கிய பாவையை வழிபட்டு தங்கள் நாடும் வாழ்வும் வளம்பெற வழிபடும் முறையை இன்றும் சில இடங்களில் காணலாம்.

"நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனனாய்" என்ற திருப்பாவைப் பாடலில் அடி நோன்பின் சிறப்பை விளக்குகின்றது. திருவாசகத்தில் உள்ள திருவெம்மா திருப்பாவைப் பாடலும் ஆண்டாள் அம்மையாரில் திருப்பாவைப் பாடலும் உயிர்களை இறைவனிடத்து ஆற்றுப்படுத்தும் தன்மை கொண்ட அரும்பாடல்களாக விளங்குகின்றன. இந்தப் பாடல்கள் "எம்பாவாய்" என்ற சொல்லால் முடிகின்றன. திரு என்ற அடைமொழியுடன் இப்பாடல்கள் "திருப்பாவை" என்றும் "திருவெம் பாவை" என்றும் பெயர் பெற்றன.

திருவெம்பாவையின் முதல் எட்டுப் பாடல்களில் பெண்கள் கூட்டமாகச் சென்று ஒவ்வொரு பெண்ணையும் எழுப்புவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இந்த எட்டுப் பாடல்களில் உறங்கும் சக்திகள் முன்னவள் - பின்னவள் என்ற முறையில் செயற்படுத்தும் குறிப்பே உணர்த்தப்படுகிறது என்றும் இந்தச் சக்திகள் ஒன்பதாகும் என்றும் அறிஞர் கூறுவர். மும்மலம் என்ற இருளில் கிடந்துமூழும் உயிர்களை இறைவனின் அருட்கடலில் சென்று சேர்த்து இன்புற அறிவுறுத்துவது திருப்பாவை. ஆண்டாள் அம்மையாரின் திருப்பாவைப் பாடல்கள் நோன்பு நோற்கும் பாவையர் கூற்றாகவே பாடப்பட்டுள்ளன. பாவை நோன்பு நோற்கும் பாவையர் பாடல்களைப் பாடி வழிபட்டனர். அந்தப் பாடல்கள் பாவைப்பாடல்கள் என்று பெயர் பெற்றன. பாவை நோன்பு நோற்றுத் தமக்கு வேண்டிய வற்றைக் குறித்துப் பாடுகின்றனர். நோன்பின் முறைகளையும் பயன்களையும் கூறி பாவை நோன்பு நோற்பதாக தோழியரை அழைக்கின்றாள் ஒரு பெண் திருப்பாவையில்

"மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளில்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்,"

என்று சிறப்புடைய மார்கழித்திங்கள் இது மட்டுமல்ல; முழுநிலவு தோன்றும் நிறைவான நன்னாள் இது என்று நாட்பார்த்து அழைக்கின்றாள். பின்பு பாவைக்குச் சொல்ல வேண்டிய வழிபாட்டு முறைகளை அழகாகச் சொல்கிறார் ஓர் பாவை. காலையில் நீராடி பெருமானின் திருவடிகளைப் பாடி நெய்யும் பாலும் உண்ணாமல் ஒப்பனை செய்து கொள்வதில் உள்ளத்தைச் செலவிடாமல் தீமைகளைச் செய்யாமல் கேட்போருக்கும், கேளாதவருக்கும் அறம்பல செய்துய்யுமாறு எண்ணி நோன்பில் ஈடுபட வேண்டும் என்கிறாள். செயற்படவிருக்கும் செயலின் பயனையும் சிறப்பையும் கூறித் தோழியரை அந்தச் செயலில் முழுமனதுடன் ஈடுபடுத்துகிறாள்.

"ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் காற்றுநீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து

ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடுகயலுகள்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுவத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தோர் எம்பாவாய்."

உலகளந்த பெருமானை எண்ணி திருப் பெயர்களைப் பாடி நீராடினால் திங்கள் மும்மாரி பெய்யும். செந்நெல் செழிக்கும். பலவளமும் பெருகும். நம்நாடு திருநாடாகும் என்கிறார். 'திருமாவின் திருவடிகளை பாடினால் முன் செய்தவினைகளும் இனி ஏற்படவிருக்கும் திருவினைகளும் தீயினிலிட்ட தூசாகிவிடும்' என்று நெறிப்படுத்துகிறார். நெடுநேரம் அழைத்தும் துயிலெழ மனமில்லாமல் கிடக்கும் தோழியின் செயலைக் கண்டு அவளைச் சூழ்ந்திருக்கும் மலம் என்ற இருளின் வன்மையை எண்ணி வியக்கிறாள். அழைக்க வந்தவர்களில் ஒருத்தி அவளது நிலைக்கு இரங்கி அன்புடன் அழைக்கிறாள்.

"புற்றும் சிலம்பன காண் புற்றரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ!"

என்கிறாள். 'புற்றும் சிலம்பின்' வைகறை வந்துவிட்டதை அழகாக உணர்த்துகிறாள். பறவைகளுக்கெல்லாம் மன்னனான கருடனை ஊர்தியாகக் கொண்ட திருமாவின் திருக்கோயிலின் வெண்சங்கொலி உனக்குக் கேட்கவில்லையோ? என்று கேட்கிறாள். வெண்சங்கும் ஆழியும் திருக்கரங்களில் கொண்ட திருமாவின் திருக்கோயிலில் விடியற்காலையில் அடியவர்களை வழிபாட்டிற்கு விளிக்கும் வெண்சங்கின் ஒலி நின்செவியினைச் சேரவில்லையோ என்று இரங்கிக் கூறுகிறாள். திருமாவின் சின்னமாம் வெண்சங்கொலி கேட்கும் கண்ணனை வழிபடத் துள்ளியெழாமல் பள்ளி கொண்ட பாவையை எழுந்துவருமாறு அன்புடன் அழைக்கிறாள்.

"புற்றின் வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைத்தானை கீர்த்திமை பாடிப்போய்
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்,"

என்று திருமாவின் வீரச் செயல்களைப் பாடிக்கொண்டே தோழியர் அனைவரும் பாவைக்களத்தை அடைந்து விட்டனர். விரைந்து வா என்று அழைக்கிறாள் இளம் பெண்களில் ஒருத்தி. திருமாவின் திருப்பெயர்களைப் பாடிக் கொண்டே பாவைக்களம் புகுந்தனர் என்று உரைக்கிறாள். கோயிலுக்குப் போகும்போது மனத்தினால் சிந்தித்து மொழியினால் பாடி ஒருமை கொண்ட உள்ளத்துடன் செல்லவேண்டும். இறைவனின் திருப்பெயரைக் கேட்ட அளவிலேயே உள்ளம் குளிர வேண்டும். நோன்பு நோற்கும் பாவையர் உள்ளம் இறைவனையே எண்ணியிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறியழைக்கிறாள்.

இறைவனிடத்து ஈடுபடும் உள்ளம் அவனது அடியவர்களையும் வணங்கும். அடியவர்களுக்கு ஆற்றும் தொண்டு இறைவனுக்கு ஆற்றும் தொண்டாகும் என்று இறைவனை எண்ணிப் பாடுகின்றனர். வேண்டுவதைப் பெறுவதே நோன்பின் நோக்கம். எனவே தம் விருப்பங்களைத் தெரிவிக்கின்றனர் பாவையர்.

"உன்அடியவர் தாள் பணிவோம். அடியவர்களே எங்கள் கணவராவார். அவர்கள் மகிழ்ந்து சொன்னவகையாய் பணிசெய்வோம். இதுவே எங்கள் விருப்பம். அத்தோடு அடியவர்களோடு வாழ்ந்தால் அவரது நெறிப்படி நடக்கவும் சிந்தையகலாமல் உன்னை வழிபடவும் வாய்ப்புண்டு. எங்கள் விருப்பங்களின்படியே எல்லாம் நிகழ நீ அருள்வாயெனின் ஒரு குறைவுமில்லாதவராவோம் என வேண்டுவதைப் பாடல் அழகாக உணர்த்துகிறது.

அனைத்திற்கும் ஆதியாயும் அந்தமாயும் வணங்கும் நின் திருவடிகள் எங்களைக் காக்கட்டும். எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாய் காப்பாய் இறுதியாய் மறையாய் விளங்கும் நிந்திருவடிகளுக்கு வணக்கம் என இறைவனின் ஐந்தொழில்களை அழகாகக் கூறுகின்றனர். எல்லாவற்றிற்கும் ஏதுவாகிய இறைவன் திருவடிகளைப் பாடி பற்றறுத்து நம்மை விழிப்படையச் செய்து நம்மைக்காக்கும் இறைவனின் பேரருட்கடலாட மார்கழி நீராடல் வழிகாட்டும்.

"போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்.....
போற்றியாம் மார்கழி நீராடலோர் எம்பாவாய்."

இக்காலத்தில் முன்புபோல பாவை நோன்பு நடக்காவிட்டாலும் பாவைநோன்பின் நோக்கம் எக்காலத்தும் வேண்டப்படுவது. இந்த நோக்கம் நிறைவேறவும் இறைவனின் அருளைப் பெறவும் சிறப்புடைய மார்கழிநீராடல் நோன்பு நோற்று இசையுடன் பாடி இறையருளைப் பெற வேமாமாக.

மாணவர் அரங்கு

ஆகமம் காட்டும் வாழ்க்கை

தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா

எமது சமயத்தின் முதல் நூல்களாக வேதமும் ஆகமமும் விளங்குகின்றன. அவை இரண்டும் இறைவனாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டவை என்பதும் நாம் அறிந்ததே. ஆமரம், ஆன்மாக்கள் தம்மை வழிபட்டு உய்தி அடையும் பொருட்டு இறைவன் அருளியவையே இவை. சிவபெருமானுக்கு வேதம் அங்கமாகத் திகழ, ஆகமம் அங்கியாக விளங்குகின்றது. அது மட்டுமன்றி வேதம் தோத்திர நூலாகத் திகழ ஆகமம் சாத்திர நூலாகத் திகழ்கின்றது.

“வேதமொடு ஆகமம்மெய்யாம் இறைவன் நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென்று உள்ளன
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதமது என்பர் பெரியோர்க்கு அபேதம்,”

என்பது திருமந்திரத்தில் இடம்பெறும் பாடலாகும். இறைவனாலே அருளிச் செய்யப்பட்ட இரண்டு நூல்களில் வேதம் பொதுநூலாகும்; ஆகமம் சிறப்பு நூலாகும். இந்து மதத்தினது முப்பெரும் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய சமயங்கள் தத்தமக்குரிய கோட்பாடுகளை ஆகமங்களது அடிப்படையிலேயே அமைத்துக்கொண்டுள்ளன. சைவ ஆகமங்கள் சிவாகமங்கள் எனப்படும்; வைணவ ஆகமங்கள் பஞ்சராத்திரங்கள் என அழைக்கப்படும்; சாக்த ஆகமங்கள் தந்திரங்கள் என அழைக்கப்படும். ஆகமங்களே, மனிதர்களுக்கு இலகுவிலே வாழ்வுப் படிகளை எடுத்து விளக்குகின்றன என்றால் மிகவும் பொருந்தும்.

‘ஆகமம்’ என்பதன் பொருள்

ஆகமம் என்னுஞ் சொல் இரண்டு விதங்களிலே பொருள் பயப்பதாக அமைகின்றது. ‘தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு’ என்று ஒருவிதப் பொருளை விளக்கலாம்; ‘இறைவனை அடைவதற்கான வழியினைக் கூறும் ஞானநூல்’ என இன்னொரு விதமாகப் பொருள் கூறுவர். அஞ்ஞானமாகிய அறியாமையை அகற்றி ஞானத்தைக் கொடுப்பதே ஆகமம். “ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்” எனச் சிவனைக் குறிப்பிடுகின்றார் மாணிக்கவாசகர். இக்கூற்றிலே, அந்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஆகம வழி நிற்பவர்களுக்கு அணுகி வந்து அருள்பாலிப்பார் என்பதை நாம் அறியலாம்.

சிவாகமங்கள்

சைவத்திற்குரிய சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். அவை காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகசிசிரம், அஞ்சுமானம், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிச்சவாசம், அநலம், சுவாயம் புவம், வீரம், ரௌரம், மருடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பவையே அவை. இந்த ஆகம நூல்களது மேன்மைச்சிறப்பை திருமூலர் எடுத்துக்கூறுகின்றார்.

“அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சோடு இருபத்து மூன்றுள ஆகமம்
அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தில் அரும் பொருள் கேட்டலே.”

ஆயினும் இத்தனை ஆகமங்கள் பற்றிப் பெயரளவிலேயே எமக்குத் தெரியவந்துள்ளன. அவை யாவும் அச்சேறவில்லை. இவற்றுள் காமிகம், காரணம், சுப்பிரபேதம், வாதுளம் என்னும் நான்கும் கிரந்த எழுத்திலே எழுதப்பெற்றுள்ளதாகக் கிடைத்துள்ளன. அந்த நான்கும் எத்தனையோ கருத்துக்களை எமக்குத் தந்துள்ளன. யாவும் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தால் எத்தகையதொரு பரந்த அறிவை நாம் பெற்றிருப்போம். அவை தெரிவிக்கும் சைவவாழ்வே எமக்குப் பெரிதும் உறுதிபயப்பனவாகவுள்ளன என்றால் மிகவும் பொருந்தும்.

ஆகமங்கள் கூறுபவை

வழிபாட்டு முறையைச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. கிரிகை முறைகள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. கடவுளின் இயல்புகள், இறைவன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் அருள், இறைவனை வழிபடக்கூடிய அன்புவழிகள் பற்றியும் எடுத்து விளக்குகின்றன. இறைவனது ஒவ்வொரு திருவுருவங்களையும் அமைக்கவேண்டிய முறையை விளக்குவதுடன் கோயில் அமைப்பு, கோயில் கிரிகை முறைகள், அவற்றை மேற்கொள்ளும் முறைகள் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. சைவ சாதனங்கள், கடவுள் வழிபாட்டினாலே ஆன்மா அடையும் பேறு என்பனவும் விளக்கமாக

விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு, சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய வழிபாட்டு முறைகளும் விளக்கப்படுகின்றன.

இறையணர்வுட்டல்

ஆகம வழிபாடு மனத்தூய்மையை ஏற்படுத்தித்தருவது. எல்லாம் வல்ல எம் இறைவன் மனித மனத்தினுக்கு எட்டாதவர். ஆனால் அவர் அருளைப் பெற ஆலய வழிபாடுதேவை என ஆகமங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன; வற்புறுத்தி நிற்கின்றன. இதனாலேயே ஆலய அமைப்பு ஆலய வழிபாடு, ஆலயத்தொண்டு என்பவற்றினுக்கு இவ்வாகமங்கள் முக்கிய விடம் வழங்குகின்றன. கடவுளையடைவதற்கு எளிதானதும் இலகுவானதுமான வழிமுறைகளை ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன. மேலும், இம்மைப் பேறுகளையும், மறுமைப் பயன்களையும் பெறுவதற்கு வழிபாடும் கிரியைகளும் உதவுகின்றன. இறையனுபவத்தில் ஆன்மா லயித்து நிற்க விரதம், செபம், தியானம், தோத்திரம், தலயாத்திரை மேற்கொள்ளல், சைவசாதனங்களை அணிதல் என்பன முக்கியம் எனவும் ஆகமங்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன. கோயில்களிலும், நித்திய நைமித்திய கிரியைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்கின்றன. ஆமரம், ஆலயங்களில் இருக்கும் விக்கிரகங்கள் யாவும் மந்திர உச்சாடனத்தினாலும் பூசையினாலும் தெய்வத்தன்மை பெறுகின்றன என ஆகமங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

ஆகமவழிபாடு

கடவுளை அடைவதே ஆகமம் காட்டும் வாழ்வு நிலையாகும். ஆகமங்கள் இத்தகைய நோக்கங்களின் அடிப்படையிலே தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்க நெறிகளை வற்புறுத்துகின்றன. இந்த அன்பு நெறிகளான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவை ஒருவனை படிப்படியாகத் தூய்மைபெறச் செய்து சிவஅருளுக்கு உரிமையுடையவனாக்கி இனிப் பிறவாப் பெருநிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. ஆகமம் சாதி வேறுபாட்டையோ, வருணப்பாகுபாட்டையோ ஏற்றுக்கொள்ளாது எல்லோருமே சிவனை வழிபட்டு முத்திபெறலாம் என்னும் தாராளக் கொள்கையை விளக்குகின்றது.

ஞானிகளும், சித்தர்களும் உடலையே ஆலயமாகக் கொண்டு உயிரிலே இறைவனைக் கண்டு வழிபடுகின்றனர். ஏனையோர் வழிபடுவதற்கே ஆலயங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பொதுமக்கள் யாவரும் இறை வழிபாட்டின் மூலம் ஈடேற்றம் அடைவதற்கு ஆலயங்களை அமைத்துக் கொடுப்பது சிறந்தவொரு இறைபணி ஆகின்றது. ஆன்மாக்களாகப் பிறந்த நாம் இவ்வுடம்பினைக் கொண்டு நாம் முத்தியின்பம் பெறத்தக்க வழிவகைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதற்கு நாம் அன்பினை வளர்க்க முனைய வேண்டும். இறைவனிடத்து நாம் அன்பு வைத்து எம்மையே நாம் அவருக்கு அர்ப்பணிப்போமாயின் எமக்கு சிவஞானம் உண்டாவது உண்மையாகின்றது. இதன் காரணமாகத்தான் சிவஞானசித்தியார், ‘ஆகமங்கள் சத்திநிபாதர்க்கு உரியநூல்கள்’ எனக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது.

சித்தாந்த தத்துவ விளக்கம்

சைவசித்தாந்தப் பொருள்களை ஆகமங்கள் நல்ல விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. ஆன்மாக்கள் பல்வேறு தரத்தவர். சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என்பவர்களே. அவரவர் தரத்திற்கு ஏற்ற விதத்திலே ஆன்மஈடேற்றத்துக்கு உதவுகின்றன ஆகமங்கள். சிவசின்னம் அணியும் பெருமைகளை விளக்குவதோடு அதனால் பெறும் பயன்களையும் விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. விபூதி, உருத்திராக்கங்களை மெய்யன்போடு தரித்தால் இறைவன் அங்கு நீங்காது இருப்பார் என சிவாகமங்கள் வற்புறுத்துகின்றன.

சிவாகமகருத்தமைந்த நூல்கள்

சிவாகமக் கருதுக்கள் யாவற்றினையும் தன்னுள் அடக்கியதாகக் கொண்டிருப்பது திருமந்திரமாகும். பத்தாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூலை திருமூலரே இயற்றியருளினார். அதைவிட மெய்கண்ட சாத்தரங்களும் இக்கருத்துக்களையே வலியுறுத்திக் காட்டுகின்றன. ஆகமக் கருத்தில் சைவம் இயங்கி வருவதுடன் மனிதருக்கு இனிப்பிறவாப் பெருவாழ்வினைப் பெறவும் வழிகாட்டுகின்றது என்றால்

திருப்பாவையில் திருக்குறள்

“

ஆண்டாள் நாச்சியாரின் தெய்வீக உள்ளத்தை வனப்போடும், பக்தியோடும் வார்த்தை உயிர்ப்பூக்களெனச் சொல்வது திருப்பாவை எனும் தெய்வத் தமிழ்ப்பா.

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாட்டின் அரிய நூல் திருக்குறள்.

இவை இரண்டையும் ஆழ்ந்து ஆராய்கிறது இந்த ஆய்வுரை. நம் சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

”

முன்னுரை

‘திருக்குறள்’ எனின், தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் இயற்றியருளிய நூலையே பொதுவாகப் பெரும்பாலும் குறிக்கும். எனினும் மேற்கொள்ளப் பெற்றுள்ள தலைப்பில், ‘திருக்குறள்’ என்பது ஏற்புழிக்கோடல் என்னும் உத்தியாலும், ‘தற்குறிப்பேற்றம்’ என்னும் அணியாலும், திருமாவின் அவதாரங்கள் பத்தினுள் ஒன்றாகிய ‘வாமனர்’ என்னும் அவதாரத்தைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளுதல் கூடும். அஃது எதுபோலும் எனின், திருப்பாவை என்பது பொதுவாகப் பெரும்பாலும் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன சங்கத் தமிழ் மாலை குறிக்கும் எனினும், ‘திரு ஆகிய பாவை’ என்னும் பொருளில், பாவைப்பாடல்களைப் பாடியருளிய ஆண்டாள் நாச்சியாரையும் குறிக்கவல்லதால் போலும் என்பது.

‘‘குறள்’’ என்னும் சொல், திருமாவின் அவதாரமாகிய வாமனரையுணர்த்தும் என்பதற்கு ‘‘மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாண்டியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான்’’ எனவும், ‘‘கான்நின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்துமுன் கூநின்று அளந்தகுறள் என்ப’’ எனவும் வரும் திருவள்ளுவமாதைச் செய்யுட்களே, சான்று பகரும். ‘வைகுந்தா மணி வண்ணனே என் பொல்லாத் திருக்குறளா’ என்று நம்மாழ்வாரும், ‘நித்த நியமத்தனாகி நெடுமால் குறளனாகி மிகவும் சித்தமது ஒருக்கி வழிபாடு செய்நின்ற சிவலோகன் இடமாம்’ என்று திருஞானசம்பந்தரும் அருளிச் செய்துள்ள பாடல்களும், இவ்வுண்மையினை இனிது வலியுறுத்தும். எனவே ‘‘திருப்பாவையில் வாமனரைப் பற்றி வந்துள்ள குறிப்புகள், அவர்தம் சிறப்புகள்’’ ஆகியவை பற்றிப் பேசுவதற்கு இத்தலைப்பு இடம் தருவதாதல் காணலாம்.

ஐவகை நிலைகள்

‘வேதம் அனைத்துக்கும் வித்தாகும்’ எனப்போற்றப்பெறும் திருப்பாவைப் பாடல்களில் எத்தனையோ பல அரிய பொருள்கள் சொல்லப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள், திருமாவின் ஐவகை நிலைகள் பற்றிய குறிப்பும் ஒன்று. ‘‘நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்’’ என்றதனால் பரத்துவநிலையும்; ‘‘பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்’’ என்றதனால் விபூகநிலையும், ‘‘யசோதை இளஞ்சிங்கம்’’ ‘‘நந்தகோபன் குமரன்’’ என்றதனால் விபவநிலையும்; ‘‘மனத்துக்கினியான்’’ என்றதனால் அந்தர்யாமித்துவ நிலையும், ‘‘புள்ளரையன் கோயில்’’ என்றதனால் அர்ச்சைநிலையும் ஆகிய திருமாவின் ஐவகைநிலைகளும், திருப்பாவைப் பாடல்களிற்குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளமை காணலாம்.

பாவை நோன்பு

இவ் ஐவகை நிலைகளுள் ஒன்றாய், விபவ நிலையினைச் சார்ந்ததாகிய வாமன அவதாரம் பற்றிய புகழுவரை, திருப்பாவைப் பாடல்களுள் ஒன்றன்கண், மிக்க சிறப்பிடம் பெற்று வந்துள்ளது. பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்து வளர்த்த ஆண்டாள் நாச்சியார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்களே இடைப்பெண்களாகவும், தானும் அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும், வடபெருங்கோயிலே நந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், உள்ளே நிற்கிறவன் கண்ணபிரானாகவும் நினைத்துக் கொண்டு, அந்நினைவின் முதிர்ச்சியாலே இடை நடையும், இடை முடியும், இடைப்பேச்சும், முடை நாற்றமுமாய் மாறி நின்று, கண்ணபிரானை அடைவதன் பொருட்டுப் பாவை நோன்பு நோற்குறுகின்றாள்.

பாவைநோன்பின் பயன்

பாவை நோன்பு நோற்பதன் நோக்கம் அல்லது பயன் இரண்டு. ஒன்று பெண்கள் எல்லோரும் கண்ணபிரானோடு கூடிக்கலந்து களித்தல். மற்றொன்று, உலகமெல்லாம் செழிக்கும்படி மாதம் மும்மாரி பெய்து, அதனால் மக்கள் எல்லோரும் நீங்காத செல்வம் நிறைந்து இன்புற்று வாழ்தல், இவ்விரண்டாம் நோக்கத்தை வெளியிடும் சிறந்த திருப்பாவைப் பாடலின் தொடக்கத்திலேயே, ‘திருக்குறள்’ எனப்படும் வாமன அவதாரம் பற்றிய செய்தி வருகிறது.

‘‘ஓங்கி உலகளந்த
உத்தமன்பேர் பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச்
சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம்
திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல்

ஊடுகயல் உகளப்
பூங்குவளைப் போதில்
பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து
சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும்
வள்ளற் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம்
நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்!’’

பாடலின் பொருள்

‘‘இறைவனின் திருநாமங்களைப் பாடி, எங்களுடைய நோன்புக்கு ஒருப்பட்டு, நாங்கள் மார்ச்சு நீராடினால், பெருமழையாகிய வெள்ளக்கேடும், மழையின்மையாகிய வறட்கேடும் இல்லாமல், ஒன்பது நாள் வெயிலும், ஒரு நாள் மழையுமாக மாதந்தோறும் மூன்று முறை மழை பெய்யவும், அதனால் வானளாவ ஓங்கிப் பெருகி வளர்கின்ற செந்நெற்பயிர்களின் நடுவே, கயல்மீன்கள் துள்ளவும், அழகிய குவளை மலர்களில் வண்டுகள் தேனையுண்டு உறங்கவும், இடையர்கள் தொழுவத்திற் புருந்து அசையாமல் இருந்து, பருத்த மடிகளைப் பற்றி இரு கைகளாலும் கறக்கப் பால் சுரந்து பலகுடங்களை நிறைவிக்கின்ற வள்ளற்றன்மையை யுடைய பெரிய சிறந்த பசுக்கள் பெருகவும், அழிவில்லாத பலவகைச் செல்வங்களும் நிறைந்து விளங்கவும் திருவருள்புரிதல் வேண்டும்’’ என்பது, இப்பாடலின் கண் ‘‘ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்’’ என்று போற்றப் பெறுபவன், வாமனாகிய திருக்குறளேயாகும்.

மூர்த்தியின் கீர்த்தி

திருமாவின் கூறாகிய திருக்குறளின் சிறப்பு எல்லையற்றது. அவனது மூர்த்தி சிறியதாயினும் கீர்த்தி பெரியதாகும். ‘‘உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்’’ என்னும் உண்மையை உணர்த்துதற்குத் திருக்குறளே, சிறந்த எடுத்துக்காட்டாவான். இப்பெருமானது சிறப்பினை, ஆசிரியர் திருவள்ளுவரும் ‘‘மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான் தாயது எல்லாம் ஒருங்கு’’ என்புழி, வியந்து புகழ்ந்தார். இவ்வாறே முத்தமிழ்ப்புலமை வித்தகராகிய இளங்கோவடிகளும், ‘‘மூவுலகும் ஈரடியால் முறை நிரம்பா வகை முடியத்தாவிய சேவடி’’ எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் இம்மூர்த்தியின் கீர்த்தியைச் சிறந்தெடுத்துப் போற்றியருளினார்.

ஓங்கி உலகளந்த

‘‘ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்’’ என வரும் திருப்பாவையின் சிறிய தொடர் தானே, இவர்தம் பெரிய சிறப்பினை நுண்ணிதின் உணர்த்த வல்லதாக உள்ளது. (1) ‘ஓங்கி உலகளந்த’ என்றதனால், இவ்வளர்ச்சிக்கு முன்னர்க் குறுகியிருந்த தன்மை (வாமனத்துவம்), சுட்டப்பெறுகின்றது. (2) பனித்துளி பட்டுச் சாய்ந்த மூங்கில், ஞாயிற்றின் கதிர்கள் பட்ட அளவிலே நீண்டு வளர்ந்து நிற்குமாப்போலே, இவனும் ஓங்கி வளர்பவன் ஆனான். (3) மாவலியிற் பாற் சென்று இரக்கநேர்ந்த இழிவை உணர்த்துவான் போல், தன் பெருமை எல்லாம் குன்றக் குறுகி நின்று, குறள் (குள்ளன்) எனத் தோன்றினான். (4) இரக்கப்புக்க அளவில் குறளனாகத் தோன்றியவன், இரப்பு வாய்த்த நலத்தினால் ஓங்கி வளர்ந்தான். (5) பிறர் நலம் கருதிய செயலைச் செய்ய மனநிறைவால் ஓங்கி வளர்ந்தான் எனினுமாம். (6) அன்றியும் நல்லார் பொல்லார் என்னும் வேறுபாடு கருதாமல் அனைத்துயிர்களின் மாட்டும் கொண்ட அருளால், தன் திருவடிகளை அவையிற்றின் தலைகளில் எல்லாம் வைத்து ஆட்கொண்ட பெருந்தகைமையால், ஓங்கி வளர்ந்தான் எனினுமாம்.

(7) உறங்குகின்ற குழந்தையை அனைத்துக்கொண்டு கிடக்கரும் தாயைப்போல, அனைத்துயிர்களையும் அருளால் அனைத்துக் கொண்டு அவ்வாற்றால் எய்திய மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் வாமனன் ஓங்கி நின்றான். (8) எவரையும் வரைந்து விலக்காத வள்ளன்மையினாலும், மனித நிலைக்கு மேற்பட்ட அற்புதப் பெருஞ் செயல்களாலும், வடிவழகின் மிகுதியினாலும், வாமனன் கண்ணபிரானுக்குச் சமமானவன். (9) இறைவனின் உடைமையாகிய மூவுலகங்களையும் தன்னது என்று எண்ணிக் கொண்டு தருக்கியிருந்த மாவலியின்பாலும், குணங்கண்டு உவந்து சென்று, தன் உடைமையாகிய மூவுலகத்தையும், அவர் தரத்தான் பெற்றுக்கொண்டதுபோல் நடத்து, அவ்வாற்றால் தான் இரவலனாகி அவனைப் புரவலனாகச் செய்து சிறப்பித்த பெருந்தகைமையாலே, குறளாய் நின்றவன் ஓங்கி வளர்ந்த நுட்பம் உணர்த்தற்குரியது.

(10) பண்டு எவர்மாட்டும் கொடுத்தலன்றி, இரந்து பழக்கம் இல்லாதவன் ஆதலின் ‘‘கொள்வன் நான் மாவலி’’ என்றும், ‘‘நிலம் மாவலி மூவடி’’ என்றும், சொற்கிடக்கைமுறை தடுமாறக் கூறக் குறளாக நின்றவன், இரந்தனைப் பெற்ற ஏற்றத்தால் ஓங்கி உலகளந்து நின்றான் எனவும், இனிய இத்தொடருக்குப் பலவகைகளிற் கருத்துக் கொள்ளலாம்.

கணபதி

தொண்டன்

“பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.”

- திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

“ஏகம் சத், விப்ரா புகதா வதந்தி” என்று வேதம் கூறுகின்றது. “மெய்ப்பொருள் ஒன்று. சான்றோர் அதற்குப் பல பெயர் இட்டிருக்கின்றனர்” என்பது அதன் கருத்தாகும். “ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற்கு, ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ” என்பது திருவாசகம். இறைவனுக்கமைந்த பல்வேறு திருநாமங்களுள் ஸ்ரீ கணபதி என்பதும் ஒன்றாகும். அவனுக்கமைந்த பல்வேறு வடிவங்களுள் கணபதி வடிவமும் ஒன்றாகும்.

ஸ்ரீ கணபதி ஆனைமுகத்தன். அம் மூர்த்தியின் தலை ஒன்றுமட்டுமே ஆனையின் தலைபோன்றது. ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம் பல மொழிகளிற் பலவாறு அமைந்துள்ளது. ஆயினும், அதற்கு ஒரு பொதுவியல் புண்டு. யானையின் செவி, தலை, தும்பிக்கை ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்து ஓம் என்பதன் பொதுவியல்பு ஆகின்றன. எனவே, அவன் ஓங்கார மூர்த்தி என்பதை யானை முகம் குறிக்கின்றது. வடமொழியிலுள்ள “ஓம்” என்பதும், ஏறத்தாழத் தும்பிக்கையோடு கூடிய யானைமுகம் போன்றே அமைந்திருந்தலைக்காணலாம். “துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான்

கணபதிராயன் அவன் இருகாலைப் பிடித்திடுவோம்’ என்றான் மகாகவி பாரதி. விக்கினம் தீர்க்கின்ற விநாயகன் நமது முதல் வணக்கத்துக்குரிய பெருமான்.

கணபதியின் பெருமையை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் சொல்கின்ற இக்கட்டுரை எல்லாத்தலைமுறையினர்க்கும் பயனளித்து வழிகாட்டும்.

”

பாதம்” சார்வோர்க்கு வாக்குண்டு; நல்ல மனம் உண்டு; மாமலாராள் ஆகிய இலக்குமியின் நோக்கும் உண்டு; கலைமகளின் நோக்கும் உண்டு. மேனி நுடங்காது என்று ஔவையார் கூறுகிறார். அத்தகைய துப்பார் திருமேனியின் உடல் பிரபஞ்சம் முழுவதுமாக அமைகின்றது. அதில் உறுதி காணப்படுகிறது. தூய்மை மிளர்கிறது. அறிவு பொலிகின்றது. இத்தனை பொருளையுந் தந்து நிற்கும் துப்பு என்னும் சொல்லை ஔவையார் ஸ்ரீ கணபதியின் திருமேனிக்கு அடையாக அமைத்தா சிறப்பு நோக்கத்தக்கது. அவன் பேழைவயிறன். இப்பெரிய வயிற்றுக்குள் பல்வகைப்பட்ட இனியவுணவுப் பண்டங்களை அவன் போட்டுக்கொண்டு பாம்பொன்றை அதன்மேற் கட்டியிருக்கிறான் என்று மக்கள் கூறுவர். ஆம், அண்டங்களாகிய தின்பண்டங்கள் அனைத்தும் அவனிடத்து அடங்குகின்றன. அவற்றைச் சக்தியாகிய பாம்பால் அவன் தாங்கிக் கொள்கிறான் என்பதே அதன் கருத்தாம். சர்ப்பம் எங்கும் சக்தியின் சின்னமேயாம். அவனுக்கு ஐந்து திருக்கரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் உயர்த்திய திருக்கரங்கள் இரண்டிலும் அங்குசம் பாசம் ஆகிய படைக்கலங்கள் காணப்படுகின்றன. அவன் உயிர்களை வழி நடத்துகின்றமையை அங்குசம் காட்டுகின்றது. தீவினையாளரைத் திருத்தும் நோக்கமாகத் துன்பத்தில் தளைக்கின்றான் என்பதைப் பாசங்காட்டி நிற்கின்றது. மற்றிரண்டு திருக்கரங்களில் தந்தமும் அக்கமாலையும் விளங்குகின்றன. கல்வி பயிலுவதற்கு அறிகுறியாக விளங்குவது தந்தம். சிந்தனா சக்தியை வளர்ப்பதற்கு அறிகுறியாக நிற்பது அக்கமலை. இவையிரண்டும் எண்ணையும் எழுத்தையும் குறித்து நிற்கும் என்பர் ஆன்றோர். “பாரதப் பெரும்போர், தவளமாம ருப்பொன் றொடித் தொருகரத்திற் றரித்துயர் கிரிப்புறத்தெழுதும் கவள மாகளிறு” என்று புராணங்கூறும் வரலாறும் விநாயகக் கடவுளின் திருக்கரத்திலுள்ள தந்தம் கல்விக்குறியாக நிற்கின்றமையை வலியுத்துதல் காண்க. அது மட்டுமன்று. அது தியாகத்தையுங் குறிக்கும் என்பர். ஐந்தாவது திருக்கரத்தில், ஸ்ரீ கணபதி மோதகத்தைத் தாங்கியுள்ளான். உணவின்றி உயிர்வாழ முடியுமா? நல்வாழ்வு வாழவும் அறிவைப் பெருக்கவும் நல்லுணவு வேண்டும். உணவை நன்றாகத் தெரிந்து அளிவாக உணனுதல் வேண்டுமன்றோ? அதனைத்தான் இம்மோதகங் குறிக்கும் என்பர்

ஒரு சாரார். வேறுவகையாகவும் கூறுவர் பிறிதொரு சாரார். எங்ஙனமாயினும் ஸ்ரீ கணபதியின் திருக்கரங்கள் உயர்ந்த குறிக்கோளை எமக்கு அறைகூவிக்கொண்டு விளங்குகின்றன. அவனுக்கு மூன்று திருநேத்திரங்கள் உள்ளன. சோம சூரியாக்கினிகளாகிய அத்திருக்கண்களுள் நெற்றிக்கண் பரஞானத்தையும் மற்றைய இரண்டும் அபர ஞானத்தையும் சுட்டுகின்றன என்பர். விரிந்தகன்ற அவன் திருச்செவி கேள்விஞானத்தின் பெருமையை எமக்கு ஞாபகமூட்டுகின்றது.

இத்தகைய கணபதியின் வடிவத்தைச் சைவர்கள் மட்டுமல்ல, பல்வேறு வகைப்பட்ட மதத்தரும் வணங்கக் காண்கின்றோம். கணபதியின் உதவி கொண்டு தத்தம் தெய்வத்தை அவர்கள் வழிபடுகின்றனர். புத்தகோயில்களில் கணபதி வடிவம் காணப்படுகின்றது. அருகர்கள் விநாயகரை வழிபடுகின்றனர். வைதிக மதங்களுள் ஒன்றாகிய வைஷ்ணவ மதக்கோயில்களிற் பிள்ளையார் மூர்த்தம் எழுந்தருளியிருத்தலை நாம் காண்கின்றோம். இவ்வாறே தம்முள் வேறுபடுகின்ற சமயத்தவர் பலரும் விநாயகப்பெருமானை ஏற்றுக் கொள்வதைக் கண்டு வியக்கின்றோம், விநாயக வழிபாடு மிக இலகுவானது. விநாயகரை வணங்குதற்கு அவர் மூர்த்தந்தான் அமைத்துத் தீரவேண்டும் என்னும் நிர்ப்பந்தம் இல்லை. விநாயகரை உலோகங்களால் மட்டுமல்ல, கல்லால், மண்ணால் எல்லாம் அமைத்துக் கொள்கின்றோம். அவையுங் கிடையாவிடின் சாணமும் அறுகம்புல்லும் அவன் சின்னங்களாக வந்துதல்கின்றன.

கணங்களுக்குத் தலைவன் கணபதி என்று பெயர் பெறுகிறான். அன்றியும் கணபதி என்னுஞ் சொல்லில், ‘க’ என்னும் எழுத்துஞானத்தையும் ‘ண’ என்னும் எழுத்து ஆன்மாக்களின் மோகூத்தையும் குறிக்கும் என்பர். ஆகவே, ஞானத்துக்கும் மோகூத்திற்கும் பதியாக உள்ளவன் கணபதி. அவன் பால கணபதியாகத் தாண்டவம் புரிபவன். உச்சிட்ட கணபதியாக நின்று தூய்மையற்றவற்றையும் தூய்மையுடையனவாக ஏற்றுக்கொள்வன்.

ஸ்ரீ கணபதிக்கு கமைந்த திருநாமங்கள் பலப்பல அவற்றுட் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுத் தருகின்றோம். விநாயகன் என்பது தனக்கு வேறு ஒரு தலைவனும் இல்லாதவன் என்பது. ஏரம்பன் என்பது மற்றொரு திருநாமம் ஆகும். இஃது ஹீரம்ப என்னும் வடசொல்லின் திரிபாம். ‘ஏ’ என்பது திக்கற்ற எளியாரைக் குறிக்கின்றது. ‘ரம்ப’ என்பது அவ்வெளியாரை ரகூப்பவன் என்பதைக் குறிக்கின்றது. எனவே உயிர்களைக் காப்பாற்றுபவன் கணபதி. அவனை அடைந்தோர்க்கு அழிவில்லை. அவன் ஏகதந்தன். ஒரு தந்தம் முறித்த வரலாற்றினை முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். ஆகவே, தியாகத்தின் சின்னமாக விளங்குகின்றான் அவன். அவன் விக்கினேஸ்வரன்; விக்கினங்களுக்குத் தலைவன். அஃதாவது விக்கினங்களை ஆண்டு வருபவன். அவற்றை நீக்கியருள வல்லவன். ஆதலால், எந்தப் புதுக் காரியத்தைத் தொடங்கும்போதும் அவன் உதவி வேண்டும். அவன் பிள்ளையார். அவனுக்குப் பெண்பாகம் இல்லை. அவன் பாலகணபதி. அவன் ஆண்பெண் என்ற பேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன். அவனுக்கு புத்தி சித்தி என்னும் இரு சக்திகள் உளவென்பர். மக்கட்குப் புத்தியும் வேண்டும்; சித்தியும் வேண்டும். இவையிரண்டையுங் கொண்டே உலகில் உயிர்கள் இயங்குகின்றன. ஆகவே பிள்ளையாரை வழிபடுவோர் புத்தியும் பெறுவர். எல்லாவற்றிலும் சித்தியும் எய்துவர். அவன் மூஷிக வாகனன். மிகப் பெரியது யானை. மிகச் சிறியது எலி. அவன் பெரியனவற்றுட் பெரியனாயினும் நுண்ணியவற்றுள்ளும் நுண்ணியதாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்பதை மூஷிக வாகனன் என்னுந் திருநாமங் குறிக்கின்றது. இறைவன் இலக்கணமே அதுவன்றோ? மணிவாசகப்பெருமானும் ஈசன் பெருமையைக் குறிக்க, விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய் எண்ணிறந்தெல்லை யிலாதானே” என்றும், அவன் நுண்மையைக் குறிக்க “கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே” என்றுங் கூறுதல் காண்க.

சீவபோதமற்ற செருக்கற்ற நிலையை நல்குபவன் விக்கினேஸ்வரனாதலால், அவனை வழிபடுங்கால் தலையிற் குட்டித் தாழ்ந்து வழிபடுகின்றோம். வலம் வருகின்றோம், இதற்குப் புராணங்கள் காரணங் கற்பிக்கும். இன்னும் தரும் கணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி, பிங்கள கணபதி, பிரசன்ன கணபதி, மகாகணபதி என்றெல்லாம் பல்வேறு பெயரைப் பெறும் ஸ்ரீ கணபதியை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி ஈடேறுவோமாக.

“ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புத்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.”

- திருமூலர்.

திருவாதிரைத் திருநாள்

“

“மார்கழி மாதம் எல்லாவிதமான சிறப்புக்களும் கொண்டது. எனவேதான் மாதங்களிலே மார்கழியை சிறந்ததாக நமது முன்னோர்கள் குறித்து, போற்றி, பாராட்டி, கைக் கொண்டு வந்தனர். எமது சமய, பண்பாட்டு வாழ்வில் முக்கியபங்கினை வகிக்கும் மார்கழியைப் போற்றி, பாராட்டி கைக்கொள்ளுவது எமக்கு மேன்மையும் வாழ்வின் சிறப்பினையும் தரும். திருவாதிரையின் மகிமையையும், மார்கழி மாதப் பண்பாட்டு, சமயச் சிறப்பை அழகாகச் சொல்கிறது எழுத்தோவியம்.”

”

மாதங்களுள் சிறந்தது மார்கழி. இம்மார்கழியில் நிகழும் பலவகைச் சமயநிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் மகிடம் போன்று திகழ்வது ஆருத்திராதரிசனம் ஆகும். தமிழகம் முழுவதிலும் திருவெம்பாவைப் பூசை நடைபெறும். திருவெம்பாவைப்பூசை முடிவுறும் பத்தாம் நாள் திருவாதிரைத் திருநாளாகும். இவ்வாண்டும் மார்கழித்திங்கள் 18ம் நாள் (2.1.99) திருவாதிரைத் திருநாளாகும். அந்நாளில் எல்லாச் சைவாலயங்களிலும் இறைவனுக்கே அபிடேகம் நடைபெறும். இந்த ஆருத்திரா அபிடேகம் தில்லையில் முறையாகவும், சிறப்பாகவும் நிகழும். அன்று சூரியன் உதிக்கும் வேளையில் அபிடேகம் முடித்துத் தீபாராதனை நடைபெறும். ஆருத்திரா ஆறாவது நட்சத்திரம். வடமொழிச் சொல்லாகிய ஆருத்திரா திருவெனும் அடைமொழிபெற்று தமிழில் திருவாதிரை என வழங்குகிறது. சந்திரன் மிதுனராசியில் திருவாதிரை நட்சத்திரங்களிடையே சஞ்சாரஞ் செய்யும் பொழுது சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் மேலே நேரெதிரில் வருகிறான். திருவாதிரையின் கதிர்கள் பூரணச்சந்திரனில் பட்டுப்பூமிக்குப் பிரதிபலிக்கின்றன. இது ஒரு புண்ணியப் பொழுது. இப்புண்ணிய காலத்தில் ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானை வழிபடுதலையே நாம் ஆருத்திராதரிசனம் என்கிறோம்.

பண்டைத் தமிழர் இறை வணக்கத்தை எடுத்தாராயும்போது அவர்கள் கண்ட மனிதநிலை, முத்தி நிலைகடவுள் நிலை ஆகியவற்றையாம் கவனிக்க வேண்டும். கடவுளைச் சரணடைந்தால் எதனைப் பெறலாம் என்பதற்கு பலரும் பலவாறு விடையளிப்பார்கள். அவையாவும் அவர் கல்வியறிவு சமயஞானம், பண்பாடு, மனோநிலை, ஆத்மவளர்ச்சி என்பவற்றிற்குத் தகப் பொருந்தியே இருக்கும்.

அறியாமை மனிதவியல்பு. ஒன்றை நன்றாக அறியவிரும்பினால் மற்றவைகளைக் கைவிடுகிறோம். எல்லாம் அறிய நாள்கள் பல வேண்டும். ஆனால் மனிதன் வாழ்வு சில நாட்களேயாகும். மனிதவர்க்கம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பூமியில் வாழ்ந்திருந்தும் இன்னும் அன்பும் பண்பாடும் உள்ளவர்களாக மாறாது, கொலையும் புலையும் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றம் உடையராயினும் மெய்ஞ்ஞானத்தில் அறிவிலிகளாகவேயுள்ளார். காலத்துக்குக் காலம் மகான்கள் தோன்றி மறைந்தபோதிலும், முத்தியைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆன்ம மலர்ச்சி பெற்றவர்களும் அந்த நிலை எப்படியானதெனப் பகரமுடியாது தவிக்கின்றனர். உரையுணர்வு இறந்து நின்றுணரும் ஓர் உணர்வேயது, அந்நிலையில் புலன்கள் விழிப்படைந்தும் பலரும் அறியக்கூடியதாக அதைக் கூறமுடியவில்லை. இந்த நிலையை அடைந்தவர்கள் மானிடப்பிறப்பில் மிகவும் சீரிய நிலையை எய்தியுள்ளனர். அண்மையில் சைவமெய் நெறியைக் கடைப்பிடித்துத் தெய்வீகம் அடைந்த பகவான் ரமண மகரிஷியையும், எங்கள் தேசத்து மகானாகிய யோகசுவாமிகளையும் உலகம் அறியும். இது சைவமக்களாகிய எமக்கு மிகவும் உற்சாகத்தைக் கொடுக்கிறது. எனவே எமது சமயம் பழையது எனப் புறக்கணிக்காமல், நமது சமயநெறியால் கடவுளைக் காணலாம் என்பதை யாவருமுணர்வார்களாக.

கடவுள் பிறப்பிறப்பு, நல்வினை தீவினை, காலம் கணக்கு என்பவற்றையெல்லாம் கடந்த பரம்பொருள். பார்பதம் அனைத்துமாய்ப் பரந்தோர் படரொளிப்பரப்பு. ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெரும்சோதி நோக்கரிய நோக்கு. நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வு. பேச்சிறந்த மாமணி. சிந்தனைக் கெட்டாத சிவம்; ஆராலுங்கண்டற்கரிய பேராளன். நவை தீர்ந்த போதமுங் காணாத போதம். இப்பூதாகாயமானது அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்யாவற்றுக்கும் இடந்தந்து அவற்றால் தாக்குறாது நிற்பதுபோல, இப்பூதாகாயத்துக்கும் இடந்தந்து அதில் தட்டாது முட்டாது நிற்கும் பராகாயம். இப்பரவெளியாம் ஞானப்பெருவெளியாகச் சிதம்பரத்துச் சிற்பையிலுள்ள சிதம்பர இரகசியம் எனும் தெளிந்த தூவெளியுள்ளது. ஞானப் பெருவெளியான பரம் பொருள் உயிர்த்திருநாளுக்கு

அருள் செய்யும் இரக்கத்தால், பரத்துவ நிலையினின்றும் இறங்கும் முதல் அவதாரம் சிவலிங்க நிலையாகும். கண்ணுக்கெட்டாத ஒன்று எட்டிய முறையில் அமைந்த சிவலிங்கம் சைவசமயவளர்ச்சிக்கு மூலக்கல். கணிதம் படித்தற்கு ஒன்றுமில்லாமையைக் குறிக்கும் (0) வட்டம் எத்துணை இன்றியமையாததோ அதேபோல் அருவுருவச் சிவலிங்கம் சோதிசொரு பமான இறைவனை உணரவும், கருணையைப் பெறவும் ஏதுவாகிறது. சிற்சபையிலே இரகசியத்தை அடுத்தாற்போல் இருக்கும் படிக்கலிங்கம் (அழகிய சிற்றம்பல உடையார்) இந்த சிவலிங்க நிலையேயாகும். இந்நிலையினின்றும் இன்னும் இறங்கிய நிலையே உருவநிலையே சிற்சபையிலுள்ள நடராசப் பெருமானாவார்.

நடராசவடிவம் கடவுளின் நிலையை நன்கு காட்டுகிறது. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனும் முத்தொழிலையும் மூன்று திருக்கரங்களின் அடையாளக் குறிப்புக்கள் விளக்கும். உடுக்கு ஒலிக்குறிப்பின் வழி வந்த ஆகாயம் அது உற்பத்தித்தானமாயிற்று. அபயகரம் காத்தற்றொழிலையும், அக்கினி சங்காரத்தையும் காட்டும். மறைத்தல், அருளல் இரண்டையும் திருவடிகள் இரண்டும் விளக்குகின்றன. முயலகன் ஆணவ வடிவம். அவனை மிதித்தல் மறைத்தற் றொழிலைக் காட்டும். தூக்கிய திருவடி தெய்வீக அருளைக்காட்டும். எனவே கை செயலையும், அடி வழியையும் குறிக்கும். திருவாசி அகிலாண்ட கோடிகளின் இயக்கத்தையும், உயிரினம் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைவதையும் காட்டும். அம்பல வாணர் ஆடிய 108 நடனவகைகளும் நாட்டிய சாத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலைகள் சிதம்பரத்து கிழக்கு மேற்குக் கோபுர வாயில்களில் சிற்பமாய் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்தில் நாட்டியகலைக்கு அநுகுணமான ஓர் உபகலையாகவே சங்கீதம் அமைந்தது. நாளடைவில் தெய்வ அருளால் வளர்ச்சியுற்றது. சிலம்பொலியாகிய பரநாதம் தில்லையிற் பிறந்த காரணத்தால் இசையுலகின் பிறப்பிடமே தில்லை என்பர். எனவே சமயம், சாத்திரம், கலைகள் எல்லாம் ஒருங்கே நடராசவடிவில் அமைந்துள்ளன.

சமயக் கொள்கைகள் எத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்தனவாயினும், அதன்படி வாழ்ந்து காட்டி சித்தம் அழகுபெற்று முத்தியடைந்த நாயன் மார்கள் இல்லாதவிடத்து அச்சமயத்தை மனித உலகம் கைக்கொள்ளாது. சைவசமய ஆசாரியர்கள் நால்வரும் தில்லைப்பெருமானைக் கண்டு தரிசித்து ஆன்ம சக்தியடைந்தனர். கூத்தப்பெருமானின் தூக்கிய திருவடியைக் கண்டால் வெறுக்கத்தக்க மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே என அப்பர் சுவாமிகள் பாடினர். சிதம்பரக்கூத்தனே திருவாசகத்தின் பொருள் எனச் சுட்டிக்காட்டிய பெருந்தகை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஏனைய ஆலயங்களில் கண்ட ஈசனையே இங்கும் கண்டனர். சேக்கிழார் பெருமான் கற்பனை கடந்த சோதி, கருணையே உருவமாகி, சிற்பரவியோமமாகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று பொற்புடன் நடஞ் செய்வதாகக் கண்டார்.

திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று நடஞ்செய்யும் பெருமான் ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளி, அபிடேகமாடி, உலாப்போந்த அன்பர்க்கெல்லாம் எளிவந்த பிரானாக அருள்செய்யும் அருமைப்பாடே ஆருத்திரா அபிடேகமாகும். வருடத்தில் ஆறுநாள்களில் நடராசப் பெருமானுக்கு அபிடேகம் நடைபெறும். அவையாவன மாசி பூர்வபக்க சதுர்த்தசி, சித்திரைத் திருவோணம், ஆனி உத்தரம், ஆவணிபூர்வபக்க சதுர்த்தசி, புரட்டாசி பூர்வபக்க சதுர்த்தசி, மார்கழித் திருவாதிரை என்பன. இவற்றுள் மார்கழித் திருவாதிரையில் நிகழும் ஆருத்திரா அபிடேகம் காணப் பல இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் திரள்வார்கள்.

இப்புண்ணிய நாளான ஆதிரைத் திருநாளிலே புண்ணிய மூர்த்தியாகிய ஆதிரையானை வழிபாடாற்றுதல் பெரும்பேறே. இதற்கென்றே திருவாதிரை ஒரு சிவ விரத நாளாகவும் அமைந்தது.

திருவாதிரைத் திருநாளில் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப் பெருமானின் விழாவினைச் சிறப்பித்துத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடிய ஓர் திருப்பதிகம் உளது. திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும் அப்பர் சுவாமிகளும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்த ஒரு சமயத்தில் அப்பர் ஆரூரில் இருந்து வருகின்றார் என்பதை அறிந்து ஆதிரை திருவிழாச் சிறப்பைக் கூறுமாறு பிள்ளையார் வேண்ட அப்பர் பாடியது அத்திருப்பதிகம். அப்பதிகத்திலுள்ள ஓர் பாடல் மேல்வருமாறு:

“துன்பம் நும்மைத் தொழாத நாள்கள் என்பாரும்
இன்பம் நும்மை எத்துநாள்கள் என்பாரும்
நும்பின் எம்மை நுழையப் பணியே என்பாரும்
அன்பன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம்.”

திருவாதிரைத் திருநாளின் அருமைப்பாட்டையும், திருவெம்பாவையின் மந்திரசக்தியையும் உணர்ந்து ஆருத்திரா அபிடேகப் பொழுதை ஓர் சுவாமிநாடாக வன்றி உயிரை எழுப்பி உருவும் திருவும் ஏற அனுட்டிப் போமாக.

இந்துக் குரல் HINDU VOICE

கார்த்திகை - மார்ச்சு 1998

அன்புதன்னில் செழிக்கும் உலகம்

இன்றைய சூழலில் அன்புணர்வின் மூலமே பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்று இந்துக்குரலும் அதுசார்ந்த நிறுவனங்களும் உறுதியோடு நம்புகின்றன. மகாகவிபாரதியார், "அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்," என்று கூறினார். சுவாமி விவேகானந்தர், "அன்புமகோன்னதமானது; அதுவே எமது உள்ளார்ந்த சமய நெறி," என்று கூறினார். இதைவிட வேறு வரைவிலக்கணம் வேண்டுமோ? துவேசமான பேச்சுக்களும், அறிக்கைகளும் மக்களின் மனதை அசுத்தப்படுத்துகின்றன; களங்கப்படுத்துகின்றன; கொடுமைகள் செய்யத் தூண்டுகின்றன. எமது தேசத்தின் இன்றைய துயரங்களுக்கு இதைவிட முக்கிய காரணம் வேறேதும் இருக்கமுடியுமா?

அண்மையிலே மலையகத்தில் - இரத்தினபுரியில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களின் மூலகாரணம் என்ன என்பதனை ஆராய்ந்தால் மேலே கூறிய காரணத்தின் முக்கிய தன்மை எல்லாருக்கும் தெரியவரும்!

இரத்தினபுரியின் இந்தச் சம்பவங்கள் எத்தனையோ உயிர்களைப் பறித்தெடுத்தன. சொத்துகளைத் தீயில் எரிந்து நாசமாக்கின. இனங்களுக்கிடையே வேற்றுமையை மேலும் அதிகரித்திட முயன்றன. நல்ல வேளையாக இந்த நாசகார வேலை முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்டுவிட்டது.

எமது இலங்கை இந்துப் பேரவையும் சைவ மங்கையர் கழகமும் மனிதாபிமானம் கொண்டவர்களும் இணைந்து இரத்தினபுரியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எம்மாலான உதவிகளைச் செய்துள்ளோம். இராமபிரானுக்கு, சின்னஞ்சிறு அணிகல்கள் பாலம் அமைக்க உதவினாற்போல, எமது உதவி இம்மக்களுக்கு அமையலாம்.

இத்தகைய அவலங்களும், அழிவும் நிகழாது அன்பும் அமைதியுமாக எல்லா மக்களின் வாழ்வும் அமையவேண்டும். இருபத்தி ஓராம் நூற்றாண்டில் சில நாட்களிலே காலடி எடுத்து வைக்கப்போகும் நாம், 'அன்பு தன்னில் செழிக்கும் உலகம்,' என்ற சிந்தையே எமது செய்தியாக எடுத்துக்கொள்வோம்

இதற்கு எமது சமயம், மக்கள் பணியையே மகேசன் பணியென்று போதிக்கின்றது. அன்பே தெய்வமென்றுதான் என்றென்றும் இந்து சமயப்பெரியார்கள் சொல்லி வருகின்றார்கள். உலகின் பலபகுதிகளிலுமுள்ள மக்கள் இந்துசமயத்தைப்பற்றி அறியமுனைவதற்கும் இந்த அன்புதத்துவமே மூலகாரணம்.

இந்த அரிய தத்துவத்தை பின்பற்றுகின்ற மக்களுக்கு காலத்துக்கு காலம் பெருஞ் சோதனை ஏற்பட்டு வேதனையை விளைத்து வந்திருக்கிறது. இவையெல்லாவற்றையும் பொறுத்து, தமது இயல்பு மாறாமல் வாழ்வின் படிகளைத் தாண்டி தனித்துவமாக வாழ்ந்து முன்னேறி இருக்கிறார்கள் இந்துக்கள்.

தங்களுக்கு எதிரான போக்குகள் வரும்போது, தங்களின் சமய இலக்கியங்களையே அவர்கள் தங்களின் பாதுகாப்பு ஆயுதங்களாகக் கைக்கொண்டு, எந்தப் பின்வாங்குதலும் இன்றி அவர்கள் தமது சமயநெறியினைக் காத்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்நிய ஆதிக்ககாலத்தில் இந்து சமய நெறிகளை வளர்க்க முன்வந்த அறிவாளிகள் இந்த நற்பணிகளையே ஆற்றினர். சமயக்கிரகைகள், புராணப்படிப்பு, ஆலயவழிபாடு என்பன அப்போது எமது மக்களின் வாழ்விலே முன்னுரிமை பெற்றிருந்தன.

'கடவுளில் பழியைப்போட்டு காரியத்தைச் செய்,' என்பது முன்னோர் வாக்கு. இன்றைக்கும் அது அப்படியே பொருந்தத்தக்க வழி காட்டுதல்.

கந்தப்புராணப் படிப்பு, பெரியப்புராணப் படிப்பு, பிள்ளையார் கதை என்பன எமது மக்களால் இப்போது விரிந்த அளவில் படிக்கப்படுவது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்த அறிவு இளந்தலை முறைக்கு இன்று அவசியம் தேவைபடுகின்றது. இவையெல்லாம் நமது வாழ்விற்கு கவசமாக அமையுமென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

அன்பையும் துணியையும், மேன்மையையும் தரும் இந்து சமய இலக்கியங்களை நாம் எல்லா இடங்களிலும் படிப்பதும், படித்த வண்ணம் நடப்பதும் எமது இன்னல்கள் தீர வழிவகுக்கின்ற ஒரு உபாயம் என 'இந்துக்குரல்' நம்புகின்றது

நற்சிந்தனை

1. அங்கும் இங்கும் எங்கும் நான்
அதை யறியும் விசரன் நான்
2. பங்கு போட்டு வணங்க மாட்டேன்
பாவ புண்ணியம் அறிய மாட்டேன்
3. மங்கள மாகப் பேச மாட்டேன்
மாய வாழ்வை மதிக்க மாட்டேன்
4. பொங்கல் பூசை செய்ய மாட்டேன்
போனதை யெண்ணிக் கலங்க மாட்டேன்
5. மங்குவார் செல்வம் மதிக்க மாட்டேன்
மாய வித்தை காட்ட மாட்டேன்
6. சிங்கக் குட்டி போல நடப்பேன்
தீயா ரோடு கூட மாட்டேன்
7. எங்கும் என்றன் தங்கும் வீடு
ஏற்ப திகழ்ச்சி என்ன மாட்டேன்
8. சிங்களவர் தமிழரைக் காண மாட்டேன்
சின்னம் ஒன்றும் போட மாட்டேன்
9. தங்கப் பொம்மை போல விருப்பேன்
சாம்ப சிவசிவ என்று சொல்வேன்
10. மங்கைமார் சூழ்ந்து கும்பிடும் நல்லூரான்
என்னப்பன் செல்லப்பனை மறக்கமாட்டேன்.

இன்பவிறையே

ஒரு பிதா தனது குழந்தையினது மழலை மொழியைக் கேட்டு மகிழ்வானன்றிச் சிறிது மிகுமாட்டான். அவ்வண்ணமே, தேவரீர் அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வீராக. இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ சாதிகளுண்டு, அவைகளின் பழக்கவழக்கங்கள் ஒன்றோடொன்றொவ்வாறு முரண்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சாதியுந் தத்தம் பழக்க வழக்கங்களே மேம்பாடுடைத்தெனக் கூக்குரலிடுகின்றது. சமயங்களும் படிபடையே. இவைகள் யாவும் உலகத்தின் சிறப்புக்களையன்றி வேறல்ல. இந்த வித்தியாசமான போராட்டங்களெல்லாம் முன்னுமுள்ளன. நூதனமரண காரியங்களல்ல. இவைதாம் இந்தப் பிரகிருதியின் தோற்றங்கள். இவை வேறுதான் வேறு என்றறிந்த அறிவாளி இவைகளுடன் கூடியங் கூடாது மிருப்பன். எத்தனையோ முறைகளில் பெரிய பெரிய அவதாரங்கள் வந்து எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்தும் மீட்டும் இந்த உலகம் அப்படியேயிருக்கின்றது. இது ஒரு பெரிய இரகசியம். தேவரீர் இவைகள் எல்லாம் நன்கறிவீர். நானொன்றுமறியேன். என்னை மன்னித்துக் கொள்ளும்.

NATCHINTANAI

I AM HERE; I AM THERE; I AM EVERYWHERE

- I am here, I am there, I am everywhere!
And I am the madman who knows it! 1.
- I will not differentiate and then bow down and worship
The idea of 'good' and 'bad' I will not recognise. 2.
- I will not care to see that my speech is always pleasing;
Nor will I give value to this vain, deceptive life. 3.
- I will not prepare *pongals* or offer flowers in *puja*
I will not think and grieve over what is past and gone. 4.
- I care not for the wealth that belongs to those who perish.
I will not make display of miracles or powers. 5.
- I will walk the earth as roams a young lion.
With wicked, wan'on folk I'll not associate. 6.
- Wherever I may be, there is my home and dwelling.
I shall not say it's shameful to be receiving alms. 7.
- Between Sinhalese and Tamils I make no separation;
Nor do I assume any distinctive mark or sign. 8.
- I shall be remaining like a golden image,
And be ever saying, '*Sambo Siva Siva!*' 9.
- The Lord of Nallur where women throng to worship,
Chelluppan, my father, I shall ne'er forget. 10.

சாந்தி சமாதான அமைதி வேண்டி

மாபெரும்

“1008 திருவிளக்குப் பூஜை”

“இல்லக விளக்கது இருள் கெதுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமசிவாயவே.”

- திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

சாந்தி, சமாதான அமைதி வேண்டி மாபெரும் “1008 திருவிளக்கு வழிபாடு” பூஜை 13. 09. 1998 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை பதுளை, சரஸ்வதி தேசிய பாடசாலையில் மிகமிக விமரிசையாக நடைபெற்றது. இவ்வழிபாட்டு பூஜையை பதுளை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விவேகானந்த பேரவை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

ஊவா மாகாணத்திலுள்ள தோட்டங்கள் தோறும் வழமையாக மாதந்தோறும் “திருவிளக்கு வழிபாடு” பூஜை நடத்தும் 78 இடங்களிலிருந்து 1219 கன்னிப் பெண்களும், சுமங்கலி பெண்களும் கலந்து கொண்ட

“

தேவி வாழ்த்து

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே
சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரயம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோஸ்துதே
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி விநாசானாம்
சக்தி பூதே சநாதனி
குணாச்ரயே குணமயே
நாராயணி நமோஸ்துதே
சரணாகத தீனார்த்த
பரித்ராண பராயணே
ஸர்வஸ்யார்த்தி ஹரே தேவி
நாராயணி நமோஸ்துதே

”

னர்.

மேற்படி விழாவிற்கு பிரதம அதிதியாக தமிழ்நாடு செங்கல்பட்டு இராமகிருஷ்ண மிசன் செயலாளர் ஸ்ரீமத் சுசாமி விருபாஷ்யானந்த மகராஜ் சமூகந் தந்திருந்தார். சிறப்பு அதிதியாக இலங்கை இராமகிருஷ்ண மிசன் ஸ்ரீமத் சுவாமி ராஜேஷ்வரானந்த மகராஜ் கலந்து கொண்டார். மேலும், பதுளை ரொக்கில் ஸ்ரீ காளியம்மன் தேவஸ்தான அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் திரு. கே. ஜெயநாயகம், பதுளை ஸ்ரீ மாணிக்க விநாயக கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோயில் செயலாளர் திரு. பி. வேதாந்தமூர்த்தி, பேரவையின் பொருளாளர் திரு. எம். பாக்கியராஜ் ஆகியோர்களும் கலந்து கொண்டு குத்துவிளக்கேற்றி வழிபாடு பூஜையை ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

அதனைத் தொடர்ந்து பேரவையின் தலைவர் திரு. வி. சிவலிங்கம் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அவரது உரையின் போது அவர் கூறியதாவது “திருவிளக்கு வழிபாடு” பூஜை இந்துக்களின் பண்டைய மரபாகும். ஆனால் காலப்போக்கில் இந்தத் தெய்வீக ஆசாரம் இந்துத்தாய்மார்களிடையே மங்கிவிட்டது. அதற்கு புத்துயிரளிக்கும் பாங்கில் நமது ஊவா மாகாண தோட்டங்கள் தோறும் எளியமுறையில் ஒரே முறையில் இவ்வழிபாட்டு பூஜையை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றோம். இத்திருவிளக்கு வழிபாடு பூஜை முறையை கன்னியாகுமாரி

மாவட்ட விவேகானந்த ஆசிரமத்தின் சுவாமி சைதன்யானந்த மகராஜ் இங்கு அறிமுகப்படுத்தி திருவிளக்கு வழிபாட்டு முகாம்களையும், கருத் தரங்குகளையும் நடத்தினார். அதன் பிரதிபலிப்பே இன்றைய திருவிளக்கு 1008 வழிபாடு என்றே கூற வேண்டும் என்று கூறினார். வழிபாடு பூஜை ஓம் நமச்சிவாய என்ற மந்திரம் ஒதுவது மூலம் ஆரம்பமாகியது. அதனைத் தொடர்ந்து கணபதி வாழ்த்து, தீபம் ஏற்றி ஆவாஹனம் செய்தல், தேவி வாழ்த்து, திருவிளக்கு அகவல், திருவிளக்கு பாடல், கலச பூஜை, அர்ச்சனை 108, போற்றுதல் 108, நிவேத்யம் பாட்டு, தீபாராதனை வலம்வருதல், மங்களம் ஆகியவற்றுடன் முறைப்படி வழிபாட்டு பூஜை நடைபெற்றது.

அதன் பின்பு பிரார்த்தனை, தியானம் இடம்பெற்றது. சுவாமி விருபாஷ்யானந்த மகராஜ் தமது ஆன்மீக உரையின் போது, திருவிளக்கேற்றி ஆவாஹனம் செய்து அம்பிகையை இருதய தாமரை மேல் வீற்றிருப்பதைக் கண்டு பக்தி சிரத்தையோடு இப்பூஜையை பெண்கள் ஒருமனத்தோடு செய்தீர்கள். ஏகமாய் இருக்கும் பராசக்தி தாய் பல்வேறு தோற்றத்துடன் விளங்குகிறாள். அளவில்லாத சக்தியுடைய அவள் சரீரம் புத்தி சன்மார்க்கம் ஆத்மார்த்தம் முதலிய வேறுபட்ட சக்திகளையுடையவளாய் காணப்படுகிறாள். அவளை வழிபடுவதன் மூலம் எல்லா துன்பங்களையும் போக்கி சர்வமங்களமும் கேட்கின்றோம்.

இறைவன் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் வீற்றிருக்கின்றான். அவளது உள்ளத்திலும் இருக்கின்றோம். ஆனால் நாம் இறைவனை உள்ளத்தில் வைத்து நினைப்பதில்லை ஏன்? ஈசுவரனை யாரால் முற்றிலும் அறிய முடியும்? அந்தப்பாக்கியம் நமக்கு இல்லை. நாம் அவளைப் பூரணமாக அறிய வேண்டுமென்பதுமில்லை. அவளைக் கண்டு, அவள் ஒரு வேளை உண்மைப் பொருள் என்று உணர்ந்தால் போதுமானது.

எவ்வாறு நாம் திருவிளக்கில் தேவியை நினைத்து வழிபட்டு சர்வமங்களமாக கேட்கிறோமோ அவ்வாறே, ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி புரிதல் அவசியம். சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகின்றார்:- “இந்து சமயத்தின் உயர்ந்த இலட்சியம் தொண்டும் தியாகமும். அதே போன்று தொண்டு புரிதல் அவசியம். ஏழை, எளியவர்கள், திக்கற்றவர்கள், அனாதைகள் ஆகியோர்களைத் தேடி அவர்களுக்கு தேவையான கல்வி, மருத்துவம், உணவு போன்ற உதவி வழங்குதல் வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அதனைத் தொடர்ந்த சுவாமி ராஜேஷ்வரானந்த அவர்களின் பஜனை ஆரம்பமாகியது. “திருவிளக்கு வழிபாடு” பூஜைக்கு வருகை தந்திருந்த அனைத்து பெண்களுக்கு கொழும்பு, கொட்டாஞ்சேனை ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் அனுசரணையோடு பட்டுச் சேலைகள் வழங்கப்பட்டன. பேரவையின் செயலாளர் தனது நன்றியுரையின் போது: இன்றைய “திருவிளக்கு வழிபாடு” பூஜைக்கு ஆசியும், அருளும் வழங்கிய ஸ்ரீ மத் சுவாமி ஆத்மகனானந்த மகராஜ் அவர்கள், இவ்வழிபாட்டு பூஜையை எப்படியாவது நடத்தவேண்டுமென்று உற்சாகமும், ஊக்கமும் தந்தவர் அவரே. அத்தோடு, கலாச்சார அமைச்சின் இணைப்புச் செயலாளரும் சைவ மங்கையர் கழக தலைவியுமான திருமதி யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்கள் இலங்கை இந்துப் பேரவையின் சார்பில் பதுளையில் நடத்துவதற்கு முழுமனத்தோடு பலவிதமான ஆதரவையும் தந்து இவ்விழாவினைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு உதவி புரிந்தார்.

மங்களம்

சங்கராய சங்கராய சங்கராய மங்களம்
சங்கரீ மனோஹராய சாச்வதாய மங்களம்
குருவராய மங்களம் தத்தாத்ரேயாய மங்களம்
கஜானனாய மங்களம் ஷடானனாய மங்களம்
ருகுவராய மங்களம் வேணு கிருஷ்ண மங்களம்
ஸீதாராம மங்களம் ராதாகிருஷ்ண மங்களம்
ராமகிருஷ்ண மங்களம் சாரதாம்பா மங்களம்
ஆனந்த மங்களம் விவேகானந்த மங்களம்
அன்னை அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கு மங்களம்
ஆதிசக்தி அம்பிகைக்கு அனந்த கோடி மங்களம்
என்னுளே விளங்கும் எங்கள் ஈஸ்வரிக்கு மங்களம்
இச்சையாவும் முற்றுவிக்கும் சிற்சிவைக்கு மங்களம்
நாம கீர்த்தனம் பரந்து நானிலம் செழிக்கவும் மங்களம்
வேறிடாத இன்பம் பொங்கி வீடெல்லாம் விளங்கவும்
ஞான தீபமேற்றி என்றும் நாமகீதம் பாடுவோம்
நாமசக்தி வாழ்கவென்று சந்ததம் கொண்டாடுவோம்
இந்துசக்தி வெல்கவென்று சந்ததம் கொண்டாடுவோம்.
செய்தி :- ஜெயா ஸ்ரீகாந்த்.

SRI SARADAMANI

THE ALL-LOVING MOTHER

Swami Pavitrananda

(Sri Saradamani Devi was born on the 4th of January and in her the Old Order and the Newer Order met and fused to yield something transcendental and relevant for all times. Though she was born into this worldly life, her parents naturally wished to see the consummation of her girlhood in motherhood in the worldly sense. But she did not wish to be just the earthly mother. So she became the Devi whom Sri Ramakrishna himself worshipped. The lesson of her life is that the greatest role for a woman should be to play the mother, to create that 'Home' for everyone where all could enter without doubt and experience the motherly love and benediction - Editor)

Sri Saradamani's life was a wonderful mixture of the human and the Divine. Apart from her spiritual power, the mere human aspect of her life were enough to make her an exemplary character in the eyes of the world. She was indeed the final word in the perfection of Indian womanhood. Her actions always showed the highest dignity and greatest magnanimity. In refinement and broadness of outlook she was even in her ordinary dealings head and shoulders above all others. Her life was a model for others to follow, and it was difficult to find the least trace of imperfection in her actions and behaviour.

The Divine Mother Incarnate

But the most dominant trait in her character, overshadowing every other feature, was her motherly love. She might be anything else, but everybody found in her a mother - only her love was stronger than that of one's own mother. Many young men who had lost their mothers at an early age and did not know what mother's love was, had their loss more than compensated when they came in touch with her. Many, after finding a mother in her, did not hanker after anything else in this life or in the life to come. Her love was enough to give them security here and salvation hereafter. They did not even care to know of her spiritual powers.

Her love knew no distinction of caste, creed or geographical boundaries. People from the East and West, from the South and the North would come to her to receive her blessings. She might not even be able to speak their language, but the unspoken language of her love was more than enough for them - they would feel blessed.

The Stern Mother

Although many erring persons received a mother's love from her, her love would not give them the freedom to err. The slightest error in conduct would receive her notice. She might not always say it, but if it was needed, the delinquent was sure to get a reprimand from her. The sannyasin who developed pride because of his ochre robe or the householder who showed scant courtesy to a monk because he was much younger in age would equally get a warning from her about the danger that lay ahead. If necessary she could be very stern too.

The Refuge of Erring Mortals

Even persons who had gone astray did not fail to receive her love and blessings, sometimes even in spite of the silent protestations of other devotees. Once she bluntly said, "If my son rolls in the dust, even then he is my child." On another occasion she said, "I am as much the mother of the good as of the bad. Once a woman who felt guilty of her immoral acts, came to see her in Calcutta but dared not enter her room. The Mother understood the whole thing and led her to her room and caressed her saying, "What if you have done anything wrong? When you are repentant your guilt has been washed away," and gave her courage. The life of this woman was transformed after this incident.

The Mother of Mothers

Earlier, Saradamani's mother had felt sad that her daughter had been given in marriage to one who was half mad, as it were, and who did not lead a worldly life, so that her Sarada would not know what it was to be called 'mother' by her children. At this Sri Ramakrishna said to her: "Dear mother-in-law, you need not feel sorry. Your daughter will have so many children that she will afterwards be tired of being called mother." His words were prophetic. We do not know whether the Holy Mother was tired of her children. But it is a fact that no mother under the sun had so many children as she had to address her as 'mother.' And how great was their affection for her! A devotee actually said to her one day, "You have got many sons like me, but I have got no mother like you."

Beyond Narrow Conservatism

When Sister Nivedita came to India, Swami Vivekananda was a little nervous as to how the Hindu society would receive a foreigner. But the Holy Mother received her and accommodated her in her own room. This showed the broad-mindedness of the Mother who knew that if the news reaches her relations she may have to face social persecution. Again, was it not remarkable that, although she belonged to an orthodox Brahmin family and lacked modern education, she could allow a European lady to stay with her?

Her Innate Culture

Though she belonged, to an old world, she had an extremely modern mind. Seeing this trait in her, Sister Nivedita very aptly remarked, "Is she the last of an Old Order or the beginning of a New?" Many a non-Bengali or non-Indian devotee would go to the Holy Mother, but so great was the breadth of her innate culture that everyone would feel quite at home with her. Once while listening to Easter Music at Sister Nivedita's place, she became so absorbed that one wondered how, without knowing the English language, she could enter so much into the spirit of the resurrection hymns. Similarly, when once the English marriage ritual was being described to her, her face lit up with joy as she heard the marriage vow - "For better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health - till death us do part," and she exclaimed, "Oh the *Dharmic* words!"

Her Worldly Wisdom

Her mental penetration was so very keen and her common sense so strong that even in things supposedly outside her sphere she could give a very sound opinion. During the first Great War, a disciple told the Mother how President Wilson was trying to ensure the peace of the whole world and prevent war in future, her quiet remark was, "They all speak through the lips and not from the heart." Once a disciple was telling her of the many facilities of life which the British rule has given India, her reply, however was, "But the poverty of the people is increasing more and more?"

Concern for Poverty and Suffering

She felt very intensely the poverty and suffering of people in general. She would take great interest in the social service activities of the Ramakrishna Mission. If a monk came to her with a complaint that such work interfered with his meditative life, she would pay no attention to him. "These are also the Master's works," she would say. While at Jayarambati she would take a sympathetic interest in the affairs of all the neighbours and was a source of great strength to them. Her compassion and timely help would lighten their burden of woes

TEACHER'S ROLE IN EDUCATION

Courtesy - Kannangara Memorial Oration - 1998

''
*Who fills the cup of true love and drinks of it himself
 And offers it then to me
 He removes the veil from the eyes
 ..... he fills all utterance with love,
 and leads me to the 'shelter of safety.'*
 ''

It was the mystic poet Kabir who spoke in spiritual terms of the loving and sympathetic attention of a Guru, the true teacher.

Here the poet says that a true teacher removes ignorance through love, leads a life of love and gives him (the student) the true vision of the Lord. The world is full of misery and ignorance and it is through education that the 'shelter of safety' could be reached.

Similarly, in the school system, the teacher's function is to *awaken* through love the inherent knowledge and all the latent powers of observation, reflection and execution in the student, *motivate* him to think for himself, *guide* him to apply the knowledge to proper use; in other words, create abilities and attitudes in the student. For proper guidance the teacher should understand the different tendencies of each student which in educational psychology is meeting the *individual differences* of students. This should be understood by the teacher and handled accordingly, because it helps to turn each student into a healthy and efficient person; if this opportunity is not given to the student, the inherent faculties may not develop.

The role of the teacher particularly in the primary classes as a mediator between the student and the world of knowledge between the student and his social environment, as a manager of classroom interaction, as a counsellor and as a community leader and catalyst all rolled into one, is fascinating.

Swami Vivekananda gives the Hindu interpretation to the teaching process basing it on the Atman, the Soul and explains the mental growth of a student manifesting from within its own nature. This is similar to the view of the Western mystic educational philosopher, Froebel. Both compare the child to a plant. Just as the little seed of a banyan tree contains the potentiality of developing into a huge tree, in the Atman of the student lies the gigantic intellect. One provides the seedling with water and manure, weeding and pruning when necessary and giving it protection and it assimilates and grows by itself. Similarly in the education of a student the teacher's responsibility is to remove all obstacles in the way of learning and provide all that is necessary to uncover the existing knowledge within and awaken his latent tendencies. Once the obstacles are removed, the natural scope to grow, is created.

The growth of the intellectual faculties of a student could also be compared to the physical growth of his limbs - both requiring careful nursing. Each stage, 'has its peculiar characteristics and the precise business of the teacher is to adjust the surroundings and the activities of the student so that the latter may be gently led through all these stages and allowed to unfold by a gradual and natural process, its various faculties like so many flower blossoms.' A student's mind has to be just helped to grow and not sawed, planed and chiselled like a plank of wood. Swami Vivekananda in his own inimitable way says that the system which aims at educating our students in the same manner as that of the man who battered his ass, being advised that it could thereby be turned into a horse, must go. Western educators like Rousseau, Pestalozzi and Froebel to mention just three, significantly contributed to the betterment of education by changing the prevalent harsh form and since then pedagogy has developed into a science and experiments are being continuously made to correct methods of teaching making it "child centred." Thus the teacher's task is more like that of a gardener than that of a carpenter! Positive ideas should be inculcated in the minds of the students and they should be encouraged with kind words. Negative ideas debilitate the young mind. "If you can give them positive ideas, the young will grow up to be men and learn

to stand on their own legs. In language, literature, poetry, arts and everything, we must point out not the mistakes that people are making in their thoughts and actions, but the way in which they will be able to do these things better," is Swamiji's advice.

With the careful handling of the student's very delicate and highly sensitive brain, the teacher helps in the natural unfoldment of his latent faculties. A potent factor in the healthy development of the faculties is *self-activity* for awakening practical aptitudes - that this self-activity can be awakened only by loving and sympathetic attention to their actual need, taste and capacity; that syllabus, routine, method of imparting lessons, school discipline all must confirm primarily to the important psychological requirements of the students. Training the eyes, ears, hands of the students through interesting and purposeful activity, not only develops their will and ability but also helps a natural unfoldment of their faculties of understanding. Such activities should come naturally from within the student and not under compulsion. For example, if memory is exercised for fear of punishment, the strain on the brain is great and may be with time, the brain will get injured. Instead, if it is voluntary, it provides an integral all-sided education, balancing the intellectual and practical elements.

The teacher has also to help the student, to concentrate fully in what he is doing. *Concentration of the mind* as we have seen is an important method in education. Silent sitting or sitting still has to be inculcated at an early stage and followed regularly increasing the duration. This would help the student to focus on his work fully and the capacity to absorb becomes greater.

The teacher should play an important role in the creation of a proper atmosphere in the school. Instead of concentrating unduly on the mental development of the students in his care, he should help in the cultural and all round development of the students. Human values should be inculcated in the minds of students gleaned from the values as we have seen, from the subjects and class-room activities and little courtesies and common politeness should also be taught especially in the primary stages so that the students grow up to be cultured adults. In this connection it must be remembered that the informal education given at home also has an important bearing on the development of character.

The powerful relationship between the teacher and the taught is central to the teaching process. To a larger number of students, especially those who have not mastered the skills of thinking, learning, discovering, the teacher remains the catalyst and "his work entails presenting knowledge in the form of a statement of problems within a certain context and putting the problems into perspective, so that the learner can link their solution to broader issues." The teacher-student relationship aims at the full development of the student's personality and self-reliance. The teacher's great strength lies in the example he sets, of curiosity, open mindedness, willingness to put assumptions to the test and to acknowledge mistakes; most of all, he must transmit a love for learning. A teacher must be a ceaseless student himself; the frontiers of knowledge are infinite and the teacher has to visualise his students in all their complications. The present day students are living in a rapidly changing world of complications and not leading a simple life as we led in our student days. Our teachers had much less problems with us. But now the problems are greater and more complicated and so greater knowledge on the part of the teacher is essential.

Michel Manley speaks of the teacher as the critical instrument

(Contd. on page 12)

MARGALI,

THE MONTH OF RETREAT

As the dawn comes with its ineffable beauty to awaken the world to every day life again, to bring so much that is new, revive so much that may have been briefly forgotten for mankind, so comes the month of Margali. In Margali when the long nights are chilly and the days bright, Nature adorns herself with a spiritual kind of loveliness, a loveliness which inclines the heart to prayer, meditation, love and peace. The lingering chimes of the temple bells float through the stillness and purity of the Margali dawn reminding the Hindus of the Brahma Muhurtham, the auspicious hour of dawn.

The early hours of Margali dawn are very special to every Hindu. The temples and religious centres of Tamil Nadu in particular, relay the gentle symphonies of the Tirupaavai and Tiruvenpaavai hymns sung by Maestros and the soft breezes carry them, gently charging the atmosphere itself with spirituality. These are unforgettable experiences stored away in one's memory!

The month of Margali, thus connotes esoterically the awakening of the embodied Soul from its long slumber but exoterically is the dawn of a new way of life awakening man's religious instincts. May these spiritual symphonies of Margali, rooted in the millenia of our ancient Hindu Culture and traditions, encourage us along the path of bhakti and help us to surrender to the Almighty, leading us from darkness to Light.

The Tiruvempaavai observances in the month of Margali become a retreat for the Hindus, a training period for mental and physical purification. To get up early morning, particularly in the cold Margali days and take a bath keeps one physically fit and mentally alert. In the immortal Tiruppaavai lyrics, Sri Andal speaks of these aspects and the importance of being physically fit. She sings in one instance, "*nei unnom paal unnom*," clearly implying that a simple fatless diet sans animal proteins is necessary for mental and physical well-being. 'Avoiding these would enrich the mind and create good thoughts and subtle vibrations', sings Andal and concludes, "*Thoo malar thoovith tholudhu vaayinaal paadi manaththinaal sinthikka*," one should think of the Almighty, sing His praises and offer pure flowers.'

Through the period of Margali, special rituals are performed daily in all temples and Hindu homes. The day starts with the singing of the Tiruppalli elluchchi hymns, awakening God from His slumber. According to Hindu traditions, the rituals associated with the last puja in the temple is singing of the lullaby and laying the deity on a couch to sleep and in the morning, the deity is awoken from slumber. The refrain "*Emperuman palli eluntharulaaye*," is thus an allegory for in reality what is sleep and what is awakening of God the Omniscient One? This ritual, based on waking up the deity in the temple means waking oneself up from the slumber of ignorance.

Tradition has connected Saint Manikkavasagar and his celebrated Tiruvempaavai lyrics with the month of Margali. It is said that when Manikkavasagar was on a pilgrimage to Tiruvannamalai, he noticed young girls waking up very early in the morning of Margali, singing the praises of Siva, calling their friends and going to the lotus pond for a bath. Seeing these young maidens, Manikkavasagar composed these lyrics to enable them to sing more beautifully the praises of God as they vend their way to the pond. After the bath they would worship Gowrie praying not only for prosperity but also for good husbands who are sincere devotees of Siva. This religious observance is known as Paavai Nonbu, the fast of the maiden.

In the opening lyric itself Manikkavasagar delineates Siva as being the embodiment of spiritual Light and wisdom with neither a beginning nor an end -

"*Aadhiyum andhamum illaa arum perum jyothi*,"

'we sing the splendour rare and greatness of Him, the embodiment of Light, who has neither beginning nor end,' sing the maidens chiding the one who is a sleep saying, 'How dost thou sleep on after hearing the resounding praises of God? or art thou hard hearted and dull? Why my friend, is this thy nature.'

Singing the praises in beautiful cadences, the maidens go for a bath. 'Let us plunge into the tank filled with fresh blue kuvalai flowers and rosy lotus buds in order that we may wash away our sins.' This pen picture of the tank is beautiful; the abundance of the lotus flowers besides the blue lilies in the water resemble the picture of Siva - Sakti. Just as the devotees go to the tank to wash off the dirt on their bodies so do they also go to Siva and His Consort to wash away their bonds - *aanavam*, *kanmam* and *maaya*. The bath is purificatory and bathing in the holy waters of the tank is symbolic of the bathing in God's grace. These maidens sing and pray not for material gains only but for mental purity and freedom from births and deaths - "*Aartha piravithth thuyar keda naam aarthaadum*," we sing and bathe in His holy grace, the waters of the pond, so that our griefs of binding births may flee.' Singing and bathing together gives a sense of social awareness and togetherness, caring and sharing the pleasures with one another brings about social harmony.

Thus the entire observances of the young maidens waking each other up going for a bath, bathing in the pond are allegories. The maidens are in reality the advanced Souls and those whom they wake up are the ones living in ignorance bound up in the material world. The spiritual significance of waking the ones who are asleep is in reality to wake them up from the state of ignorance to the state of spiritual enlightenment. The Souls pine for God and the prayer is one of deep devotion to attain Him. Saint Manikkavasagar considered himself as one of these maidens who worshipped God and sought liberation and sings of His praises as being endless "*Veda mudal vinnorum mannum thuthiththaalum odha ulavaa*," even if the Vedas, the heavens and earth should sing His praise, it grows endlessly,' sing the maidens. These sentiments are echoed by Kabir centuries later in the words, "If I make the seven oceans ink, if I make the trees my pen, if I make the earth my paper, the glory of God cannot be written." We see that the aim of Manikkavasagar is to uplift humanity to the Divine level, through these immortal hymns.

The last day of the Tiruvempaavai fast culminates in the early hours of the morning with the Aardra Darisanam on Tiruvaadirai. This is a day of great significance to the Hindus, the day Nataraja disports Himself in the Universe and in the Souls of individuals. Tradition has it that Nataraja danced the Cosmic Dance in the golden hall of Chidambaram on this day. This dance is symbolic of His gracious perpetual actions, the Panchkriyas.

It was also on this day that Siva annihilated the demon Andhaka which is an allegory depicting the conflict between knowledge and ignorance within oneself. God is the spiritual wisdom while Andhaka is avidya, the personification of ignorance and darkness. During the traditional rituals of Tiruvaadirai one of the rites performed is the burning of a straw effigy of the demon Andhaka, signifying the eradication of evil.

It is in the thousand pillared Hall at Chidambaram, the 'aayiram kaal mandapam,' that the special abhishekams on Tiruvaadirai are performed during the night, in accordance with the Agamas.

The experience is wonderful, carrying one higher into the realm of prayer and spirituality. The Hall is packed with devotees from various parts of the world who make a special pilgrimage to Chidambaram during this period. The chanting of the mantrams, blowing of conch shells accompanied by naadaswara music reverberate through the Hall, creating a mystical atmosphere of faith and devotion. Tirumular in the Tirumantiram speaks of 'Chidambaram as being everywhere, everywhere is His Dance. The Dance of Siva takes place in the heart of every individual.' To Saint Manikkavasagar Chidambaram was a holy place revered by the whole world and says that Siva is of South India but He is God of all nations,

"*Tennaadudaiya Sivane Portri Ennatavarkkum irraiva potri*."

Courtesy - Remembering Hindu Traditions

LET US STUDY THE BHAGAVAD GEETA -

GEETA FOR CHILDREN

Swami Chinmayananda.

CHAPTER XII

BHAKTI YOGA

(The Path of Devotion)

Worship of the Manifest God - What must be our attitude towards the Lord of our worship - Four ways of truly worshipping the Lord-of-our-heart with devotion.

I am the Saviour of those who dedicate all their activities unto Me, worship Me with pure faith regarding Me as the Supreme God. There is no doubt that those who contemplate on Me with undivided attention get salvation.

The first and the best, but the most difficult is to fix the mind on God firmly and keep it there (*Dhyana*) This may be almost impossible, because the mind wanders away from God. Then by sheer self-effort, bring the mind again and again back to Him (*abhyasa*). If constant attempts at repetition (*abhyasa*) in concentration also fail, dedicate all the daily activities unto Me, dedicate the all-I-do-mentality of your ego unto Me (*Dhyanam*). If this also seems impossible, as you cannot conquer your ego, which is necessary for such a total sense of dedication in all activities, alright, you continue your activities but renounce the 'fruits' thereof unto Me - stop worrying over the 'fruits' (*Karma-Phala-Tyaga*).

Knowledge is surely better than Practice; but meditation is better than 'knowledge'. *Renunciation* of the fruits-of-action is still better than *meditation* because of your clinging expectations for reward.

The Mental attitude of those worshipping the Unmanifest Lord - How best can meditation be nourished?

The main characteristics of all My sincere devotees are -

1) hating none, 2) to be loving and kind to all, 3) free from attachment and the sense of 'Mine'. 4) undisturbed in pain and pleasure, 5) forgiving, 6) always content, 7) constant in contemplation, 8) ever self-controlled, 9) of firm resolve, 10) with mind and intellect firmly fixed on Me, 11) not disturbing others, 12) not disturbed by others, 13) not jumping about in ecstasy in worldly joys, 14) absolutely free from feelings of envy, fear and anxiety, 15) not depending on the external world for one's own peace of mind, 16) physically clean and mentally pure, 17) efficient, 18) free from desires and worries, 19) not arrogating to oneself the credit for actions, 20) not putting any value on material gains and material losses, as the world is unreal and perishable, 21) loving equally those who injure and those who help. 22) unaffected by honour and dishonour, remaining the same in joy and grief, heat and cold as these are only passing phases, 23) looking at praise and censure with a detached mind, 24) mostly silent, 25) content with whatever is available, and 26) not having any shelter other than Me.

Such devotees are indeed very very dear to Me. When they have these qualities they need not seek Me. for I shall be running after them - I love them so much indeed."

Lord's Song Divine is in the form of a dialogue, between two characters, Arjuna and Krishna - Nara and Narayana - wherein Nara symbolises man and Narayana represents the Refuge of man, God. The God directs and guides the dejected, depressed, helpless and erring man along the right path. This struggle in man between himself and the Lord of his Heart and ultimately the Lord coming to his rescue when he surrenders to Him are quite common in our everyday life. But generally we fail to notice the play of God in our day-to-day activities.

TEACHER....

(Contd. from page 10)

in the educational process and says, "Through out history, teachers have played a role more profound and subtle than that of instruction. Bringing to their vocation a passion for ideas and values together with a love of children and an understanding of the process by which you plant the seeds of motivation, the profession has inspired millions of people to become everything from community activists to loving parents; from distinguished professionals to valued leaders in every aspect of a society's life. It is imperative that we never lose sight of the teacher in this personal, interfacing sense as the critical instrument in the educational process."

The importance of the teacher's role as an agent of change promoting understanding and tolerance is very obvious today and will be more critical in the coming century. "The need for change from nationalism to universalism, from ethnic and cultural prejudice to tolerance, understanding and pluralism, from autocracy to democracy in its various manifestations, from a technologically divided world to a technologically united world, places enormous responsibilities on teachers who participate in the moulding of the characters and minds

of the new generation. The stakes are high and the moral values formed in childhood and through out life, become of particular importance."

The teacher-student relationship is beautifully expressed in a Peace Invocation⁵² of the ancient Hindus which reads when translated as-

'OM. May Brahman protect us both - student and teacher; may He nourish us both; may we both acquire energy by this education; may we both become illumined as a result of education; may we not hate each other.

OM Shanti Shanti Shanti' (Peace, Peace, Peace).

This Peace Invocation contains many beautiful sentiments - sentiments which have inspired Hindu education - secular and religious for over several thousand years. It expresses the idea of education as the achievement of knowledge and excellence of character in the context of a harmonious relationship between teacher and student - they are *en rapport*. The giving and the receiving of knowledge leading to the making of man depends on the teacher-student relationship. In today's context, this relationship becomes very relevant. The teacher gives and the student receives not only ideas and information but also inspiration where the emphasis should be on helping the students seek, organise and manage knowledge guiding them making education the lighting of one lamp from another.